

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 59
Ἐκαστὸν φύλλον τιμᾶται
λεπτῶν 20.

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΣΥΝΑΦΟΜΗ
ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΡΟΡΤΕΑ
Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 10
Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ Φρ. χρ. 12

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Τὰ Ὀλύμπια τοῦ 1889: Ἡ γλυπτικὴ.
- Ἔργα καὶ ἡμέραι: Τὰ ἀρχαῖα δράματα—
Ἡ εἰκοσιπενταετηρίς ἐν Πειραιεὶ.
- Κόμισιον, κωμῳδία Emile Augier, ἔμμετρος μεταφράσις I. Ἰσιδωρίδου Σκυλίση (Ἀπόσπασμα).
- Τὸ ἤλεκτρικὸν φῶς ὑπὸ οἰκονομικῆν ἰσοφίαν, ὑπὸ A. Κωνσταντίνου.
- Κιναζιτῆ φιλολογία: Ἡ μουσικὴ μετὰ θάνατον, διήγημα Τσέρχ-κι-τόγκ.
- Ἐκ τῶν τοῦ Stecchietti, ποίημα Ἀντ. Σ. Μάτσει.
- Αἱ εἰκόνας τῶν λογίων μας, ζωγραφικὰ παραρτήματα, (συνέχεια) ὑπὸ Ἰαβ.
- Οἱ Τέφοι τῶν Ἀρχαίων, τοῦ Hodder Westropp. (Ἐκ τοῦ Ἀγγλικῆ) ὑπὸ Ἀλ. Καράλη.
- Ὅλα, Μυθιστορία Λουδοβίκου Ἐνώ. (Ἐκ τοῦ Γαλλικῆ).
- Εἰδήσεις τῆς Ἑβδομάδος: Ἐγχώρια—Ἐσωτερικὰ—Καλλιτεχνία.
- Ἰδιαιτέρως Γράμματα.
- Νέα βιβλία.

ΤΑ ΟΛΥΜΠΙΑ ΤΟΥ 1889

Η ΓΛΥΠΤΙΚΗ

Αἱ δύο πρωτεύουσαι καλαὶ τέχναι ἡ γλυπτικὴ καὶ ἡ ζωγραφικὴ συμμερίζονται ἀδελφικῶς τρεῖς αἰθούσας ἐν τῷ Ζαπτεῖω Μεγάρῳ, ποιοῦνται δὲ καὶ ἐκδρομὰς ἀνὰ τὰς ἄλλας αἰθούσας καὶ ἰδίᾳ τοῦ δευτέρου πατώματος, ἵνα ἐν μείζονι ἀνέσει ἐπιδείξωσι τὰ ἔργα τῶν.

Εἰς ἄλλας χώρας τὸ τοιοῦτον θὰ ἐθεωρεῖτο ἀσύγγνωστος πολυτέλεια. Θὰ τοῖς ἔλεγον: Ἀρκέσθητε εἰς στενώτερον χωρὸν, τόσον στενόν, ὥστε νὰ περιλάβῃ οὐχὶ τὰ ἔργα ἀλλὰ τὰ καλὰ ἔργα σας. Αἱ ἐκθέσεις δὲν γίνονται διὰ νὰ ἐπιδειχθῇ ὅλη ἡ παραγωγὴ, ἀλλὰ δείγματα μόνον ταύτης, τὰ ἐκλεκτότερα. Ἄν σας ἐμιμοῦντο ἄλλοι πεζότερα τέχναι, οὐδ' αἱ Ἀθηναῖοι ὀλόκληροι θὰ ἤρχοντο διὰ κατὰστημα τῆς Ἐκθέσεως.

Ἄλλ' αἱ καλαὶ τέχναι εἰνεπρονομιούχοι, ἡ δὲ ἐκθεσις παραχωρήσασα αὐταῖς τὸ τρίτον σχεδὸν τοῦ Μεγάρου τῆς ἠθέλησε νὰ τὰς ἀποζημιώσῃ διὰ τὴν ἀφιλοστόργειαν, μεθ' ἧς προσφέρεται αὐταῖς ἡ λοιπὴ σύγχρονος Ἑλληνικὴ κοινωνία.

Ἄλλαχοῦ θὰ ἐμειψιμοίρει ὁ ἐπισκέπτης βλέπων ἐκτιθέμενον ἔργον πρὸ πολλῶν ἑτῶν γνωστών. Ἄλλὰ παρ' ἡμῖν ὅπου ὑπάρχουσι ἀνθρώποι γνήσιοι Ἀθηναῖοι, μὴ ἀνελλθόντες ἀκόμη εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, πᾶν ἔργον δύνανται νὰ θεωρηθῇ νέον διὰ τοὺς ἐνενηκόντα ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, διὰ τοὺς λοιποὺς δὲ γνωστόν... ἐκ φήμης.

Ἄλλὰ καὶ οὕτως ἔχονταν τῶν πραγμάτων, ἠδύνατο νὰ εὐρεθῇ τρόπος τῆς περιορίζων τὴν τόσῃ περισσειᾷ τοῦ χώρου νὰ καταλάβωσι λ. χ. δύο αἰθούσας ἐν ὅσῳ πράγματι εἶνε καλαὶ τέχναι καὶ τρίτην τινα ὅταν γίνονται... κακαί. Δὲν θὰ ἐβλέπομεν τότε παρὰ λαμπρὸν τοῦ κ. Λύτρα ἢ τοῦ κ. Βολανᾶκη πίνακα, τὰ ἀθηναικὰ σχεδιάσματα ἀρχαρίου τιμὸς βαφῆς, ἐπιδεικνύοντος τὰ χρώματα τῆς πυξίδος του ὡς ρεκλάμαν χρωματοπωλείου.

Ἄλλὰ ὅλα ταῦτα γίνονται μετὰ τὸν καιρὸν. Γίνονται, ὅταν ἀναπτυσσόμενον τὸ αἰσθημα τοῦ καλοῦ, τὰ ἐπιβάλλῃ.

Ἦδη μόνον περὶ τῆς γλυπτικῆς πρόκειται. Πρὶν ἢ μελετήσωμεν τὰ ἔργα ἐνὸς ἑκάστου τῶν καλλιτεχνῶν μας, θὰ προσπαθήσωμεν δι' ὀλίγων λέξεων νὰ δώσωμεν γενικὴν τινα ἰδέαν περὶ τοῦ συνόλου τῶν ἔργων. Ἡ γλυπτικὴ ὑπὸ δύο ἐπόψεις δέον νὰ ἐξετασθῇ. Ἀπολύτως μὲν ὡς ἀναξία ἐξετάσεως ἐν ὁμοίᾳ πρὸς τὰς κλασσικὰς παραδόσεις, τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα, τὴν τοπικὴν ἀτμόσφαιραν, τὰ θαυμάσια πρότυπα, ἅτινα ἔχει ἕκαστος ἐν τῇ γειτονίᾳ του. Δὲν ἐννοοῦμεν ὅτι οἱ σύγχρονοι γλύπται εἶδει νὰ υπερβῶσι τὸν Φειδίαν καὶ νὰ τελειοποιήσωσι τὴν τέχνην του. Ὁ Φειδίας δὲν τοὺς ἔκαμε τὴν χάριν νὰ ἀφήσῃ ἀτελείας ἐν τοῖς ἔργοις του. Ἄλλὰ θὰ ἠξιοῦμεν νὰ μὴ ὑπάρχῃ τόσον μεγάλη ἡ διαφορὰ, ὥστε τὰ ἔργα τῶν μαθητῶν οὐδὲ νὰ προδίδωσι κἂν τὴν ζωγρόνον ἐπίδρασιν τοῦ πνεύματος τῶν διδασκάλων.

Μένει ἤδη ἡ ἐξέτασις τῆς σχετικῆς πρὸς τὴν ἐποχὴν προόδου τῆς γλυπτικῆς. Ἦδη οἱ καλλιτέχναι δὲν παρουσιάζονται πρὸ ἡμῶν ὡς ἀπλοὶ ἄνθρωποι. Τοὺς φανταζόμεθα πλάσματα υπερφυσικά, ἠρώας ἀφοσιώσεως καὶ ἐπιμονῆς, προσωποποιήσεις τῆς αὐταπαρνήσεως... Ἐρωτήσατέ τους διὰ τί μένουσιν ἀπὸ πρῶτας μέχρι ἐσπέρας ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις των, διὰ τί ἀπὸ τῆς ἐσπέρας μέχρι τῆς πρῶτης σμίλαι καὶ πηλὸς καὶ μάρμαρα καὶ σχέδια καὶ συνθέσεις ἀποτελοῦσι τὰς μόνους των σκέψεις. Ἐρωτήσατέ τους τί ἐλπίζουσι, τί φιλοδοξοῦσι, ὑποποίου ἐλατηρίου κινουῦνται, πόσα συγχαρητήρια ἀναμένουσι, ποῖαν ἐνθάρρυνσιν, ποῖαν δάφνην! Οὐδεμίας θὰ ἀξιοθῆτε ἀπαντήσεως.

Ἐσυνήθησαν νὰ μὴ ἐλπίζωσι, νὰ μὴ φιλοδοξῶσι σχεδόν.

Ὁ ποιητὴς δύνανται νὰ γείνη καθηγητῆς, ὁ δραματογράφος πρέσβυς, ὁ μουσικὸς... ὁ μουσικὸς δὲν γνωρίζομεν τί δύνανται νὰ γείνη, διότι ὁ κλάδος οὗτος ἀνάγεται παρ'

ἡμῖν μόνον εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν! Καὶ αὐτὸς ὁ ζωγράφος κατὶ δύναται νὰ γείνη πλούσιος τοῦλάχιστον, διότι ἐννοεῖται περισσότερο ἢ τέχνην του. Ἄλλ' ἀφοῦ καὶ ζωγράφοι ἐτι παρ' ἡμῖν ἀριστοὶ κατέγειναν—ἔχομεν ἀλγεῖνά τινα παραδείγματα—εἰς τὴν κατασκευὴν ἐπιγραφῶν διὰ κατὰστημα... τί θέλατε νὰ γείνη, τοῦ θὰ καταντήσῃ, ἡ ποῖα ἐλπίς καὶ τὸ μέλλον τοῦ γλύπτου; Τὰ σκαλοπάτια;

Δι' ὅλα ταῦτα μετ' ἰδιαιτέρας στοργῆς ἀτενίζομεν τοὺς γλύπτας καὶ τὰ ἔργα των, μεθ' ὅλην δὲ τὴν μετριότητα τῆς τέχνης ταύτης ἰδίᾳ θεωροῦμεν προοδούσασαν. Ὅταν ἐποχὴ ὀλόκληρος συνομνύει κατ' αὐτῆς καὶ ἀπειλεῖ τὴν ὑπαρξίν της, καὶ ἡ στασιμότης ἐτι δέον νὰ θεωρηθῇ ἠρωϊσμός ἀξιοθαύμαστος.

Ἄναγράψωμεν ἤδη τὰ μᾶλλον ἀξιοσημείωτα ἔργα τῶν καλλιτεχνῶν, ἡ μᾶλλον σημειώσωμεν ἐκεῖνα μόνον, δι' ὧν κάλλιον ἠδύνατο ν' ἀντιπροσωπευθῇ ἡ τέχνη των.

Ὁ κ. Βρούτος ἐπὶ παραδείγματι ἠδύνατο νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὴν ἐκθεσιν τῆς Ἑρθεσκίας του, τοῦ ἀρίστου τῶν ἔργων του, μεθ' ὅσα καὶ ἂν λέγῃ ἡ Ἐπιστήμη του διὰ τῆς καλλιτέχνου πτυχολογίας τοῦ ἀρχαιοπρεποῦς παραστήματος καὶ τῆς κλασσικότητος της. Κατὰ δεύτερον λόγον ἔρχονται οἱ Θεοίτου, τὰ δώδεκα ἀνάγλυφα, περὶ ὧν ἄλλοτε μακρὸν ἐποιήσαμεν ἐν πῇ Ἑβδομάδι λόγον.

Ἡ Ἑρθεσκία ἔχει δύναμιν πλειοτέραν καὶ τῶν θεῶν του ἐτι ἴσως διότι ταύτην πῆν ἀισθάνεται, τὴν ἀγαπᾷ ἐνὸς ἐκεῖνοι εἶνε νεκροί, δὲν ἀνίστανται πλέον. Ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ ὁ Πάρις του ἀδικοῦνται ἐκ τοῦ μεγέθους των. Θὰ ἐκρίνοντο ἴσως καλλίτερα ἂν ἦσαν μεγαλήτεροι. Εἶνε ἐν πούτοις ἀξία ἰδιαιτέρας προσοχῆς καὶ μελέτης τὰ ἔργα ταῦτα. Ἡ Ἡρώ του καὶ οἱ Νάρκισσος εἶνε ἀδελφοὶ νομίζεις. Ὅσον ἀφορᾷ τοῦλάχιστον τὴν δύναμιν τῆς ἰδέας καὶ τῆς ἐπεξεργασίας. Ἄλλ' ὑπερέχει τῆς Ἡρώς τὸ σῶμα καὶ τοῦ Νάρκισσου ἡ κεφαλὴ.

Ἡ τέχνη τοῦ κ. Γ. Βιτάλη ἀντιπροσωπεύεται ἰδίᾳ διὰ τοῦ Κανάρη του, ὅστις εἶνε τὸ ἀριστόν των ἔργων του. Δὲν ἔχει ἀνάγκην ὁ θεατὴς νὰ ἐρωτήσῃ ποῖος παρρίσταται. Τὸ ἐννοεῖ. Ἀληθῆς, ζωντανός, φυσικώτατος καὶ μετὰ τὴν δέουσαν ἔξαρσιν ὁ ἐνδοξὸς πυρπολητῆς. Ἡ προτομὴ τοῦ Βύρωνος ἔχει πολλὰς ἀρετὰς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὸ μάρμαρον, ἀλλὰ δὲν μᾶς ἐνθουσιάζει ποσῶς. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Γ'λαδστωνά του... οὐδὲ λόγος νὰ γίνεταί.

Ο κ. Ξενοφών έχει ώραίας προτομάς. Τὴν μίαν καλλιτέραν τῆς ἑλλάδος. Μόνον τοιαύτας ἐκθέτει, ἀλλὰ καὶ διὰ τούτων ὑπέροχον καταλαμβάνει θέσιν μεταξὺ τῶν νεωτέρων μας γλυπτῶν.

Τοῦ κ. Βιτσάρη προκρίνομεν ὑπὲρ πάντων ἄλλο τὴν «ἐπὶ τάφου νεκρῶν κόρη». Ἐπὶ πολὺ ἐθαυμάσαμεν τὴν μελαγχολικὴν ἔκφρασιν τοῦ προσώπου, τὴν δύσκολον μὲν ἀλλὰ ἐντελῆ τῆς ἐσθῆτος πύχωσην, τὸ ὅλον τέλος.

Εἰς λεπτομερείας ἀδυνατοῦμεν νὰ προβῶμεν ἕκαστον ἔργον δύναται νὰ μελετῶνται ἰδιαιτέρως ἐπὶ ὧρας, ἀλλ' ὅταν πρόκεινται τόσα ὅμοια: εἶνε καλόν, εἶνε μέτριον, εἶνε κακόν. Τοιαύτη ἡ γνώμη μας, ἢ οὐχὶ μὲν σοφὴ ἀλλ' εἰλικρινὴς πάντοτε.

Ἡ Νεκρὰ κόρη εἶνε καλλίστον ἔργον. Ἀλλ' ὁ Ἀγγελοῦ ἐπὶ τάφου τοῦ αὐτοῦ γλύπτου εἶνε μέτριον. Τὰ ἄλλα δὲ ἔργα τοῦ: Ὁ ἐπὶ τάφου ἀνάγλυφος γέροντος (Βούρος) καὶ ἡ ὀρθία κόρη ὑπερέχουσι μὲν τοῦ Ἀγγελοῦ ἀλλ' εἶνε κατὰ πολὺ τῆς Νεκρᾶς κόρης κατώτερα.

Καὶ αἱ προτομαὶ τοῦ κ. Βιτσάρη ἀνῆσαν ὀλίγον λεπτότερα κατὰ τὴν φυσιογνωμίαν μὲν τὴν τῶνον ζωηράν ἔκφρασιν καὶ τὸ πνεῦμα, ὅπερ ἐνεφύσησεν αὐταῖς ὁ καλλιτέχνης, θὰ ἦσαν ἀρίστα ἔργα.

Περὶ τοῦ κ. Α. Φυτᾶλη εἶχομεν καὶ ἐξακολουθοῦμεν νὰ ἔχωμεν καλλιτέραν ἰδέαν ἐκείνης, ἣν δίδει τὸ μαρμαρινὸν σύμπλεγμα τὸ παριστῶν τὸν Νικοστράτον. Τὰ ἀνάγλυφα τοῦ καὶ ἡ προτομὴ τοῦ Κοραῆ εἶνε ἀνώτερα, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἀπορούμεντες... ἀρνούμεθα γνώμην.

Περὶ τῶν ἔργων τοῦ κ. Μπανάου ἐγένετο πολὺς ἐσχάτως λόγος· μετὰ χάρας τὰ ἐζητήσαμεν καὶ ἐπέσθημεν, ὅτι εἶχε εὐρὴν πρὸ αὐτοῦ μέλλον ὁ καλλιτέχνης οὗτος. Ἀλλ' ὁ Ἕλληνας ἐν δουλείᾳ μετ' ὀλοῦν τὸ μέγεθος τοῦ ἐράνη ἡμῖν μέτριον ἔργον, ὡς ἐναρκωτικῶς οὕτω μεγάλης ἰδέας. Ἄν ἐξετίθετο ὡς μελέτη γυμνασίου σώματος ἄλλο. Ἀλλ' εὐχαρὶς σχεδόν, ἐπιμελημένος τὸν μύστακα καὶ πρὸ πάντων τῶν καλῶς ἐξυρισμένων (ὡπὸ τίνος;) ὁ ἀλυσοδεμένος τὰς χεῖρας ἔχων; Ὑπερέχει ὁ Κανάρης τοῦ ὠραίου ἔργου μετ' ὅλον τὸ χαῖνον στόμα του, ὑπερέχουσιν αἱ προτομαὶ του.

Ἀλλὰ ἰδίᾳ φαίνεται ἡ τέχνη τοῦ κ. Μπανάου ἐν τῷ Πάριδι του, ὅστις καὶ θὰ ἦρκει νὰ δικαιολογήσῃ πᾶσαν ὑπὲρ τοῦ καλλιτέχνου τούτου ἀγαθὴν φήμην, ὡς ἔργον πρώτης δυνάμεως, ὡς ἐν τῶν ὑπερέχον ἐν τῇ ἐκθέσει γλυπτικῶν καλλιτεχνημάτων.

Καὶ ὁ κ. Σάχος διὰ τῶν προτομῶν τῶν ἀρίστων ἰσως—διακρίνεται· διὰ τούτων δὲ καταφαίνεται τὸ πλοῦσιον καλλιτεχνικὸν ἄλγος, ὅπερ μετρίως κατα-

δεικνύει ἡ σύνθεσις του: Ἑλλάς. Πολλὰ, πλεῖστα ἐπιπέδου ἐπὶ τοῦ αὐπτοῦ τούτου.

Ἐκ τῶν ἄλλων ἔργων, ἀτινὰ ἐκθέτουσιν οἱ κκ. Καρακασσιανῆ, Καλλὰς, Δημητριάδης καὶ ὁ νεαρός κ. Μαράτος, τοῦ μὲν πρώτου αἱ προτομαὶ προδίδουσι καλὸν καὶ εὐέλπιδά ἔργα, τοῦ δευτέρου ἡ προτομὴ «Πάρις» εἶνε καλλιτέραν ἐμπνευσὴν ἢ ἐκτέλεσιν, τοῦ τρίτου τὸ σύμπλεγμα Αἰμῶν καὶ Ἀντιγόνη ἀκριβῶς τὸ ἐναντίον—ὅπως συνέβη καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ—καὶ τοῦ κ. Μαράτου ἡ προτομὴ (ὁ πατήρ του) ἐπιλοτεχνήθη μετὰ πολλῆς στοργῆς καὶ καλλιτεχνικοῦ αἰσθήματος.

Ἀγνοοῦμεν ἂν καλὸν τὸ ἔργον ἐμπνευσὴν τὴν προσοχὴν ἡμῶν, Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἐπανελάθωμεν. Ἦδη δ' ἀπομένουσι τὰ ἐπὶ τῶν προθηκῶν καλλιτεχνήματα, τὰ πλεῖστα ὑπὸ ἐρασιτεχνῶν φιλοπονηθέντα. Μεταξὺ τούτων καταταχθήσεται καὶ ἡ προτομὴ τοῦ Κανίγγου, ἣτις ἀποκαλύπτει ἡμῖν δεξιωτάτην ἐν τῇ γλυπτικῇ καλλιτεχνίᾳ, καὶ ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ζωγραφικῆς ὑπερέχουσαν πολλῶν ἄλλων, τὴν δεσποινίδα Κλεονίκην Γενναδίου.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΔΡΑΜΑΤΑ

Πολλοὶ τῶν διαπρεπόντων παρ' ἡμῖν ἐν τῇ δημιουργικῇ φιλολογίᾳ καὶ ταῖς ἐν τῇ κλασικῇ μελέσει εἴτε δι' ἐπισκέψεων ἐν τῷ γραφίῳ ἡμῶν εἴτε δι' ἀποστολῆς ἐπισκεπτῶν καὶ ἐνθαρρυντικῶν τιμῶν γραμμῶν ἐξέφρασαν συγχαρητήρια τῇ «Ἑβδομάδι» διὰ τὴν γνώμην καὶ τὴν εὐχὴν, ἣν ἐξέφρασαν ἐν τῷ παρελθόντι αὐτῆς φύλλῳ ὑπὲρ τῆς ἐν τῷ μέλλοντι ἀπολυτρώσεως τῶν ἀρχαίων ἡμῶν δραμάτων ἀπὸ ἐπικινδύνων ἀποπειρῶν πρὸς παράστασιν ἐν τοῖς θεάτροις.

Ὡς καὶ προφορικῶς εἰς πολλοὺς τούτων εἰπομέν, ἡ «Ἑβδομάς» δὲν ἀρκεῖται εἰς ἀπλὰ εὐχαριστήρια, οὐδὲ χάριν τούτων ἀγωνίζεται. Ὁ σκοπὸς αὐτῆς εἶνε νὰ πεισθῶσι πάντες περὶ τῆς ὀρθότητος γνώμης, ἣτις ἐφάνη ὡς παραφωνία ἐν τῇ γενικῇ συναυλίᾳ. Πρὸς τοῦτο δὲ οἱ ὁμοφρονῶντες ἰδίᾳ ὀφείλουσι νὰ συντελέσωσιν, ἐπισημότερον ἐκδηλοῦντες τὰς σκέψεις των καὶ διὰ τῶν φώτων αὐτῶν ἐπιβάλλοντες γνώμην, ἣτις σώζει τὰ ἔθνη ἀριστουργήματα ἀπὸ χειρῶν ἀδίκων.

Η ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ἔχουσι δίκαιον οἱ λέγοντες, ὅτι μόνον οἱ γνωρίζοντες νὰ ἐργάζωνται γνωρίζουσι καὶ νὰ διασκεδάσωσιν. Ὁ Πειραιεὺς διὰ τῆς ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι ἑορτῆς τοῦ ἀπέδειξε πασιφανέστατα τοῦτο. Ἄντι νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν σύνταξιν μακρῶν προγραμμάτων καὶ νὰ μοιρᾶσθαι ὡς κόνιν φαρμάκων εἰς μικρὰς δόσεις τὸ μέρος

τῶν διασκεδάσεων, ὅπερ ἀνελέγχετο εἰς ἐκάστην ἡμέραν, ἐκείνην πρᾶκτικότερον καὶ ἐν ὀλίγαις μόνον ὧραις καὶ λεμβοδρομαῖαι καὶ φωταψία καὶ πυροτεχνήματα κατέδειξαν, ὅτι ὅπως ἐν τῇ ἐργατικότητι οὕτω καὶ ἐν ταῖς διασκεδάσει ὁ Πειραιεὺς ἀμιλλᾶται καὶ ὑπερέχει μάλιστα τῆς πρωτευούσης.

Αἱ λεμβοδρομαὶ ἰδίᾳ αἰτίνες δι' ἔθνος ναυτικὸν καὶ τῆς ἑλλάδος ἐπέζον τὰ πάντα, δὲν ἔπρεπε νὰ τελῶνται μόνον κατὰ εἰκοσιπενταετηρίαν, ἢ το ἀληθῆς Ἑλληνικῆ ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ἦγον τοῦ πυροβολοῦ, ὅπερ ἐδίδε τὸ σύνθημα, ἐπὶ τὸν ἦγον τῆς οὐρανοπλοίας τῆς ἑξαγγελουσίας τὴν νίκην, Ἑλληνικῶν λέμβων· μάλιστα, ὅπως ἐδύναται εἶναι διέδραμε τὰ αἰώματα πάντων.

Ὁ κ. Κόκκος περιγράφει τὴν στιγμὴν ἐκείνην διὰ στίχων ὠραίων καὶ γοργῶν ὡς αἱ κωπηλασίαι τῶν νικητῶν:

Κότταε, παῖρ μου, τὰ ναυτοῦλά σου τὰ κοπιὰ στὰ χεῖρά παρ' οὐρανοῦ· βλέπετα, προμένου ἐνα σύνθημα σοῦ, καὶ στήν ἄλλη ἀρῆ σὴν πουλιὰ περὶν! Αἱ, παιδιὰ τὸ νοῦ σὰς πέρτε, τὸ κανόνι· κάτασπρη βαρκουλά σῆς κάναρ, σὺ, γερω-νησιώτη, βᾶστα τὸ τιμόνι, καὶ μὲ τὴ ματιὰ σου δίνε, τοῦς φηρὰ...

Ἡ δὲ φωταψία μετὰ τὸσαύτης φιλοκαλίας καὶ πλοῦτου ἐτελέσθη, ὥστε πρὸ αὐτῆς ὠχρίασε πᾶσα ἀνάμνησις τῶν Ἀθηναϊκῶν ἑορτῶν, ὧν ἦτο ἡ λαμπρότερα ἐπισημάνσις.

Ἀπὸ τῆς χθὲς ἐγένετο ἡ ἐναρκὶς τῶν φιλολογικῶν ἐπεριόδων τοῦ «Παρασάου». Ἐπὶ τῇ «Ἑβδομάδι» θεωροῦσα, ὡς ἐν τῶν συντελεστικωτέρων μέσων πρὸς ἐπίσχεσιν τῆς πτωχῆς ἡμῶν φιλολογικῆς παραγωγῆς, πάντοτε δὴ δύναται ὑπεστήσει καὶ παρηκολούθησεν. Ὡς πρῶτον ἀνάγνωμα: ἡγήθη, ἡ τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν φίλου καὶ συνεργάτου κ. Γ. Ἰακωβίδου Σκυλίση, ἐπιμνηστικῶς τοῦ Κωνσταντοῦ Κωνσταντοῦ, ἀρχαῖος Ἑλληνικῆς ὑποθέσεως, ἣς ἀποσπασμα δημοσιόδομεν.

ΚΩΝΕΙΟΝ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΟΥ EMILE AUGIER

Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς Πρώτης Πράξεως.

Ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ Περικλέους.

Τρεῖς φίλοι πρὸ πολλοῦ ἔκδοτοι εἰς τὴν κραυγαλήν, Κλεινίας, Βίας καὶ Πάρις συμπροσάκουσιν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ κατὰ πολὺ νεωτέρου τῶν ἄλλων Κλεινίου, ὅστις ἐπὶ τῶν ἐπιδορπίων ἀναγγέλλει εἰς τοὺς συνέταιρους, ὅτι ἀπολάσας κατὰ κόρον πασῶν τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου καὶ μὴ βλέπων τί νὰ ἐπιθυμῆσιν πλέον ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ, ἀπεφάσκει ν' ἀποθάνῃ, δι' ὃ καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον τῆς αὐτῆς ἐκείνης ἡμέρας ἐμελλε νὰ πῆ κώνειον.

ΒΙΑΣ

Τί λέγεις, ὦ Κλεινία; ἀποτρόπαιον!

ΚΛΕΙΝΙΑΣ

Τὸ κώνειον, ὡς λέγουσιν, φέρεται θάνατον ἔσυχον, πρᾶξον καὶ ἀνάδυνον σχεδόν.

Νὰ ἀναβάλῃς ὄφειλες τοῦλάχιστον φρικτὴν βουλήν τοιαύτην.

ΚΛΕΙΝΙΑΣ

Διὰ τί φρικτὴν; Ὁμολογῶ τὸν θάνατον ἀπαισίον, ὅταν μὰς ἀφαιρῇ τὴν προσφιλέστατον, ἀλλ' ἐγὼ ὅμως πρὸς δὲ αὐτὴν ἡ ζωὴ εἶνε ἐν παρατεταμένον χάμημα, εὐλόγως ἀποθνήσκω, φαιδρῶς μάλιστα. Εἶν' ἀνάξιον λύπης, ὅτι παραιτῶ.

ΠΑΡΙΣ

Ἄναξ! οἱ κύβοι καὶ οἱ ἔρωτες, κ' ἐνός καλοῦ μαγειρίου...

ΚΛΕΙΝΙΑΣ

Πλέον ἔπαυσα, ὑπεργαστριμαργήσας, νὰ γαστριμαργῶ, ὡς καὶ ὑπεργελάσας ἔτι νὰ γελῶ. οἱ κύβοι δὲν μὲ χέρπουσιν, ὡς κατήνησα, κερδαίνων εἰτε χάνων, ἀπαθεστάτος. Αἱ γυναῖκες... εἰς ὅλας τὰς ἀπὸ κακόν· ἢ ἀνευ εὐφύας βλέπεις καλλονὴν, ἢ εὐφύταν ἀνευ καλλονῆς τίνος.

ΠΑΡΙΣ

Αἱ, φίλε μου, δὲν εἶμ' ἐγὼ τὸσον λεπτός· ὅταν ἐμπνέῃ ἔρωτα ἢ κεφαλή, περὶ τοῦ ἐγκεφαλοῦ ἀδιαφορῶ. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς νὰ μὲ ὀμιλοῦν γλυκύ, καὶ ὅσα λέγῃ εἰς στεροῦνται ἀλατος.

ΚΛΕΙΝΙΑΣ

Ἐγὼ τὸ κάλλος θέλω καὶ ψυχγαγωγόν· μὲ μωρὰν ἀνιῶμαί με μὲ δυσεῖδι.

ΒΙΑΣ

Ἔστω, πρὸς σὲ ὁ ἔρωσ εἶνε τὸ μηδέν· ἀλλὰ τοὺς φίλους δὲν φρονεῖς ὡς τίποτε;

ΚΛΕΙΝΙΑΣ

Φίλ' εἰσθε μ' ἀγαπᾶτε; ὄχι βέβαια· καὶ οὐδὲ σὰς ἐλέγχω δι' αὐτὸ ποσῶς. Καλῶς ποιεῖται, ἐπειδὴ, στοχαζομαι, οὐδ' ἐγὼ τρέφω πρὸς σὰς πολὺ πλείονα φίλων ἢ ὀδύσσην καὶ σὰς πρὸς ἐμέ.

ΠΑΡΙΣ

Εὐχάρης λόγος!

ΒΙΑΣ

Αἰσθηματικώτατος!

ΚΛΕΙΝΙΑΣ

Νὰ λέγω ἀλλ' ἀντ' ἄλλων τῶρα θέλετε; Ἐξ ἡδῆ μῆνας περιμένω τὴν στιγμὴν νὰ εἶπω παρρησίᾳ εἰς τοὺς δύο σὰς τὸ αἰσθημά μου· καὶ λοιπὸν εἶνε αὐτὸ ὅτι δὲν ἀγαπῶμεθα· πράγματι δὲ μεταξύ μας ἔχομεν ἄλλο τί κοινόν, ἐκτὸς τούτων ἐδῶ τῶν ποτηρίων μας; Ποῖον δὲ δειγμα ἀμοιβαίας πίστεως; Ποῖαν βᾶσιν ἐλπίδος; Ποῖαν συνδρομήν; Φρονεῖτε, τῆς κραυγαλῆς, ἀφελῆς υἱοί, ὅτ' εἰσθε ἠνωμένοι καὶ ἀχώριστοι διὰ τῶν παροινίων ἀσματιῶν σὰς καὶ τῶν εὐκαιρῶν φιαλῶν; Λαμπροὶ δεσμοί, ναί, μὰ τοὺς Διοσκούρους! Ἀλλὰ μάθετε, ὅτ' ἡ φιλία δὲν βάλλει θεμέλια περὶ τὰς χύτρας τὰς μαγειρικὰς ποτέ. Τίς τὰ χεῖλη σπογγίσας μετὰ τράπεζαν ἐσυλλογίσθη τὸν παρακαθήμενον;

ΠΑΡΙΣ

Ἡ συναναστροφή μας ἀν' ἀδύναστον σὲ εἶνε τῶσον, ἄλλους φίλους ζήτησε, ἀντὶ ν' αὐτοκτονήσῃς.

ΚΛΕΙΝΙΑΣ

Ἄλλως; Ἐ, ἔρωτῶ, καὶ ποῖος τῶρα πλέον χρηστός ἀνθρώπος δὲν θὰ ἔβαλε λίθον φόβου κατ' ἐμοῦ; Γινώσκετε βεβαίως τίνος ἔνεκα συναρχόμεθ' αἰετοπτε μόνον οἱ τρεῖς; Διότι ἄλλως, ἐάν ἕκαστος ἡμῶν δὲν ἦσθάνετο ὅτι κατηντήσαμεν νὰ περιορισθῶμεν εἰς ἡμᾶς κ' ἡμᾶς, ὅτι εἰς τοὺς παύδας δακτυλοδεικτούμεθα, καὶ ὅτι ὡς πανώλης ἀπέφευγεται νὰ ἡ συναπάντησις μας ἦδη πρὸ πολλοῦ κ' ἐγὼ, καὶ σὰς; πιστεύω, θ' ἀπεβόλομεν τὴν ἀκηδίαν τῆς μονώσεως ἡμῶν.

ΠΑΡΙΣ

Λοιπὸν διότι στεγνὸ πρόσωποί τινες σὲ δειγνουν τοὺς δόντας των, θὰ σκοτώθῃς;

ΚΛΕΙΝΙΑΣ

Ὅχι, ἀλλὰ διότι ἀηδίασα κ' ἐμαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους. Τὰς καλὰς, ἀποστηθίσας· εὐφρολογίας μου, [καὶ ὡς καὶ τὰς ἰδικὰς σὰς; βλέπων ἐμαυτὸν τὸσον κενὸν τὸ βάθος καὶ ἡλίθιον, ὅστ' ἡλιθιωτέρους ἄλλους, μὰ τὸ ναί, παρὰ σὰς δὲν γνωρίζω, δὲν εἶδα ποτε καταγενομένης τῶν πάντων μὴ βλέπων εἰς τί πλέον νὰ βάλω πῶθον ἢ ἐλπίδα μου· βαρυνθεὶς τὴν κακίαν, πλὴν διαφθορῆς μέχρι τοῦ ἀμφιβάλλω ἂν ἡ ἀρετὴ δὲν εἶνε αὐτῆς χείρων—λέγω «ἔρρωσο!» εἰς ἐνα κόσμον, ἀπου πλέον τίποτε δὲν βλέπω νὰ μὲ τέρπῃ· καὶ ὁ Αἰακὸς πάντως θὰ δεῖξῃ πρὸς με ἐπισείκειαν ὅταν ἀκούσῃ ὅτι ἀηδίασα τὴν ἀνθρώπων, καὶ ἤλλα ἐλαυνόμενος ὑπὸ πῶθου νὰ ἴδω, οἱ ἀσπιοὶ θεοὶ κατὰ πόσον ἐκείνου διαφέρουσι.

ΠΑΡΙΣ

Ἄλλ' ἀντὶ ν' ἀποθάνῃς, μιμήσου με. Κ' ἐγὼ ὡσαύτως εἰς τὴν ἡλικίαν σου ἦσθάνθη ἰσχυρὸν ἐκ τῶν γυναικῶν ἔτραπην εἰς τὸν οἶνον, καὶ εἶδα πάραυτα ὅτι ἡ ἀκηδία καλῶς πέπτεται μετὰ τοῦ πότου.

ΚΛΕΙΝΙΑΣ

Μὴ δὲν εἶνε τὸ αὐτὸ, ἀποκτηνοῦσθαι εἴτε ἀποκτείνεσθαι; Εἰς ἄλλην δόσιν τὸ αὐτὸ ἐν φάρμακον. Ἡ κράσις σου τοιαύτη· ἀλλ' ἡ ἐμὴ σὺ πίνεις οἶνον, ἐγὼ δηλητήριον.

ΠΑΡΙΣ

Ἄλλ' ἀντὶ ν' ἀποθάνῃς, μιμήσου με. Κ' ἐγὼ ὡσαύτως εἰς τὴν ἡλικίαν σου ἦσθάνθη ἰσχυρὸν ἐκ τῶν γυναικῶν ἔτραπην εἰς τὸν οἶνον, καὶ εἶδα πάραυτα ὅτι ἡ ἀκηδία καλῶς πέπτεται μετὰ τοῦ πότου.

ΚΛΕΙΝΙΑΣ

Μὴ δὲν εἶνε τὸ αὐτὸ, ἀποκτηνοῦσθαι εἴτε ἀποκτείνεσθαι; Εἰς ἄλλην δόσιν τὸ αὐτὸ ἐν φάρμακον. Ἡ κράσις σου τοιαύτη· ἀλλ' ἡ ἐμὴ σὺ πίνεις οἶνον, ἐγὼ δηλητήριον.

ΠΑΡΙΣ

Ἄλλ' ἀντὶ ν' ἀποθάνῃς, μιμήσου με.

ΚΛΕΙΝΙΑΣ

Μὴ δὲν εἶνε τὸ αὐτὸ, ἀποκτηνοῦσθαι εἴτε ἀποκτείνεσθαι; Εἰς ἄλλην δόσιν τὸ αὐτὸ ἐν φάρμακον. Ἡ κράσις σου τοιαύτη· ἀλλ' ἡ ἐμὴ σὺ πίνεις οἶνον, ἐγὼ δηλητήριον.

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΦΩΣ

ΥΠΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΕΠΟΨΙΝ

Ποῖν ἢ περατώσω τὴν σύντομον περὶ τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός πραγματείαν μου ἀνάγκη πᾶσα νὰ καταδείξω εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Ἑβδομάδος» οὐχὶ διὰ λόγων καὶ ἰδανικῶν ἀριθμῶν ἀλλὰ δι' ἔργων καὶ πραγμάτων τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός καὶ ὑπὸ οἰκονομικὴν ἐποψιν.

Ἐν τοῖς ἐπομένοις θὰ συγκρίνω τὴν τιμὴν τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός πρὸς τὴν τοῦ φωταερίου, ἵνα γένω καταληπτότερος.

Ἀμα σπουδαία τις πρόβδος ἀπειλήσῃ τὰς ἀπρηχαιωμένας ἡμῶν συνηθείας, ἢ ἑλλειψίς πρώτοβουλίας καὶ γνώσεων τῆς καθημερινῆς ἐργασίας ἀγούσιν ἡμᾶς νὰ ἐκζητῶμεν τὰς ἐλαχίστας ἀτελείας, καὶ παρουσιάζωμεν ταύτας ὡς ἀνυπερβλήτους δυσκολίας, εἰς οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἀντιτίθετο ἠξέουσαι νὰ διατυμπανίζωσι, πολλάκις δὲ καὶ ν' ἀναμολογῶσιν ἀνὰ πᾶσαν παρουσιαζομένην περίστασιν. Τοιοῦτο τρόπος ἀκούομεν πολλοὺς καθ' ἑκάστην ἐπαναλαμβάνοντας ὅτι τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς στοιχίζει πολὺ πλείονον τοῦ φωταερίου. Ὁ κ. Wybauw ἐξοχότης μεταξὺ τῶν ἠλεκτρολόγων εἰς τὸ ὑπόμνημα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς παρουσίας καταστάσεως τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός λέγει τὰ ἐπόμενα: Ὅταν συγκρίνωσι τὴν τιμὴν τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός πρὸς τὴν τοῦ φωταερίου, συνηθίζουσι νὰ λαμβάνωσιν ὡς βᾶσιν διὰ τὴν φωτιστικὴν δύναμιν τοῦ φωταερίου τὸ carcel ἀντιστοιχοῦν πρὸς 100 ἢ 105 λίτρας δαπανώμενας καθ' ὥραν. Οἱ τοῦ φωταερίου ἠξέουσαι καλῶς, ὅτι πρακτικῶς τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει οὕτως· καὶ εἰς τὸ αὐτὸ εἶνε ὡς θεωρητικῶν δεδομένων. Οἱ ἐν χρήσει μὲ ζωτήρες δαπανῶσι πλέον τῶν 105 λιτρῶν κατὰ carcel, δυνάμεθα δὲ νὰ παραδεχθῶμεν 20 λίτρας πλέον ἀνευ οὐδεμιᾶς ὑπερβολῆς, πρὸ πάντων διὰ τῶν μὲ ζωτήρας τοὺς καλουμένους χλωσαλλίδας.

Ὁφειλομένον νὰ προσθέσωμεν ἐπίσης εἰς τὴν τιμὴν τοῦ φωταερίου τὰ ἐξόδα τῆς ἐργασίας πρὸς καθαρισμόν ὑαλίνων καπνοδόχων, τὰ φώσφορα, ἰδίως ἐν Ἑλλάδι ὡς ἐκ τοῦ μονοπωλίου καὶ τὰς παντοειδεῖς βλαβὰς, ὧν ὁ φωτισμὸς αὐτοῦ εἶνε ἡ αἰτία. Ἐάν πρόκηται περὶ μὲ ζωτήρων ἰσοδυνάμων πρὸς λαμπτήρας διὰ διαπύρωσεως τῶν 16 Candle² ἢ 1 carcel 72 ἡκατανάλωσις θὰ ἦτο πρακτικῶς ἀπὸ 20 ἐπὶ 1,72 ἢ 206 λίτρας φωταερίου, ἢ τοῖ 3, 1 λεπτὰ καθ' ὥραν, ἐάν τὸ φωταερίον στοιχίζῃ 15 λεπτὰ τὸ κυβικὸν μέτρον. Ἐάν δὲ ὑπολογίσθωσι καὶ τὰ συμπληρωματικὰ ἐξόδα, ὁ μὲ ζωτῆρ καθ' ὥραν στοιχίζει, ἐν γένει, 4 λεπτὰ. Ἐν Ἑλλάδι δὲ ἐνθα ἡ τιμὴ τοῦ φωταερίου ὑπερβαίνει τὰ 40 λεπτὰ τὸ κυβικὸν μέτρον στοιχίζει 10 λεπτὰ. Πρέπει νὰ λαμβάνωμεν ὑπ' ὄψιν πρᾶγμα, ὅπερ λησμονοῦσι συνήθως, ὅτι ὁ μὲ ζωτῆρ τοῦ φωταερίου δὲν κατέρχεται πρακτικῶς ὑποκάτω ἐλαχίστου τινός ὄριου καταναλώσεως. Εἰς τοὺς διαδρόμους, εἰς τὰ μαγειρεία, εἰς τὰ ὑπόγεια, οἱ μὲ ζωτήρες καταναλίσκουσιν τοῦλάχιστον 150 λίτρας καθ' ὥραν. Τὰ τὴν ὑπερσίαν ἐντεταλμένα πρόσωπα παρὰ τὰς συστάσεις ἀφήνουσι νὰ καίωσι οἱ μὲ ζωτήρες καταναλίσκοντες 180 πολλὰκις μάλιστα 200 λίτρας. Τὸ ἦμισον ἢ τὰ 2/3 τῶν μὲ ζωτήρων τοῦ φωταερίου οἰκίας δὲ

Ὁφειλομένον νὰ προσθέσωμεν ἐπίσης εἰς τὴν τιμὴν τοῦ φωταερίου τὰ ἐξόδα τῆς ἐργασίας πρὸς καθαρισμόν ὑαλίνων καπνοδόχων, τὰ φώσφορα, ἰδίως ἐν Ἑλλάδι ὡς ἐκ τοῦ μονοπωλίου καὶ τὰς παντοειδεῖς βλαβὰς, ὧν ὁ φωτισμὸς αὐτοῦ εἶνε ἡ αἰτία.

νάνται ν' αντικατασταθῶσαν καταλλή-
ως δι' ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων τῶν 10
κηρίων δύνανται δὲ νὰ γείνῃ χρῆσις τῶν
λαμπτήρων τῶν 16 ἢ 20 κηρίων εἰς τὰ
γραφεῖα καὶ εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ φαγη-
τοῦ. Τοιοῦτοτρόπως ἡ γενικὴ ἀξία τοῦ
φωτισμοῦ οἰκίας δι' ἠλεκτρικοῦ φωτός δὲν
δύναται νὰ εἴναι ἀνωτέρα τῆς τοῦ διὰ φω-
ταερίου.

Ἀπλῆ σύγκρισις τῶν ἀνω τιμῶν φω-
ταερίου καὶ ἠλεκτρικοῦ φωτός καταδει-
κνύει τρανώτατα τὴν ὑπεροχὴν τοῦ τε-
λευταίου. Ἄλλ' ἂν παραδεχθῶμεν πρὸς
στιγμὴν, ὅπερ δὲν συμβαίνει, ὅτι τὸ ἠλεκ-
τρικὸν φῶς φαινομενικῶς ἐστοίχιζε ὀλί-
γον τι περισσύτερον τοῦ φωταερίου, τὸ ἠ-
λεκτρικὸν φῶς πάλιν εἰνεοικονομικώτερον,
ὅταν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰς ζημίας, ἂν τὸ
φωταερίον εἴναι ἡ πρωτίστη αἰτία, ἐπομέ-
ως καὶ τὰς συνεπαγομένας δαπάνας.

Μετ' εὐχαριστήσεως παρέχουμεν παρά-
δειγμα Ἑλληνικῆς τοποθετήσεως τοῦ ἠ-
λεκτρικοῦ φωτός. Ὁ κ. Ν. Μανιτάκης
ἐφορὸς τῆς Μεγάλῃς Λέσχης Ἀθηνῶν, εἰς
τὴν ὁ γράφων ἐτοποθέτησε 48 λαμπτήρας
συστήματος Ἐδισοφωτιστικῆς δυνάμεως
10 κηρίων, 1 λαμπτήρα κινητὸν καὶ 2
τόξα, ἐν εἰς τὴν πρόσοψιν τῆς οἰκίας καὶ
ἕτερον εἰς τὸν κήπον, διαβέβαιοι, ὅτι ἡ
δαπάνη τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός εἴνε ὁμοία
τῆς τοῦ φωταερίου, ἐνίστε δὲ κατωτέρα.
Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ὑγιεινὴν ἐνέξτησιν ὁμοί-
α τι ὠφελομένη νὰ πράττωμεν διὰ τὸ ἐπικί-
νδυνα στοιχεῖα, ἅτινα ἡ χρῆσις τοῦ φω-
ταερίου εἰσάγει μοιραίως μετ' αὐτοῦ εἰς
τὰς κατοικίας ἡμῶν καὶ τὰ ἐπιβλαβῆ ἀ-
ποτελέσματα διὰ τὴν ὑγιεινὴν ἡμῶν, ἄ-
περ εἴνε ἀναγκαῖα συνέπεια, θὰ τὸ ἀπε-
διώκομεν μετ' ἐνεργείας καὶ δωρεὰν ἐάν
τὸ εἶδον ἡμεῖς.

Ποία θὰ εἴνε ἡ μήτηρ ἐκείνη, ὡς λέγει ὁ
Hammond, ἥτις θὰ εἶδεν εἰς τὸ τέκνον
τῆς τροφῆν, ἢν θὰ ἐρίνωσκεν ὡς ἐπικί-
νδον διὰ τὴν ὑγιεινὴν του, διότι θὰ τὴν
ἠγάραεν εὐθηνότερον. Καὶ ἐν τούτοις αὐτὸ
τοῦτο πράττομεν ἡμεῖς καθ' ἐκάστην διὰ
τοῦ φωταερίου.

Δαμβάνων τις ὑπ' ὄψιν ἄλλους τοὺς πρα-
κτικῶς τούτους λόγους δύναται νὰ συμ-
περάσῃ, ὅτι τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς διδόμενον
πρὸς 6 λεπτὰ καθ' ὄραν καὶ κατὰ λαμ-
πτήρα τῶν 10 κηρίων, ὡς πράττει τοῦτο
ἡ ἐταιρεία τῶν ἐργοληψιῶν, παρουσιάζει
μὲν διαφορὰν μεταξὺ τῶν δύο εἰδῶν φω-
τισμοῦ, ἀλλὰ πρὸς ὠφέλειαν τοῦ ἠλεκτρι-
κοῦ φωτός. Εἰς τὰ πλεονεκτήματα τοῦ
στολισμοῦ καὶ τῆς ἀναπαύσεως προστί-
θενται ἡ μεγαλητέρα ἀσφάλεια ἐναντίον
τῆς πυρκαϊῆς, ἡ ἐξαφανίσις τοῦ διαρκούς
κινδύνου τῶν ἐκρήξεων καὶ ἀσφυξιών, ἡ
εὐζωία, ἡ ἔλλειψις τοῦ καπνοῦ καὶ τῶν ἀ-
τιμῶν, ἡ ἔλλειψις τῆς ἐνοχλητικῆς θερμό-
τητος, ἡ εὐκολία τοῦ ἀνάμματος καὶ ἡ
σχεδὸν ἐντελής ἀποφυγὴ συντηρήσεως.
Ἐκτός λοιπὸν τῆς τιμῆς τοῦ ἠλεκτρικοῦ
φωτός καθισταμένης προσιτῆς εἰς πάντα
τὰ βαλάντια, αὐτὸς ὁ στολισμὸς, ἡ εὐ-
κολία, ἡ ἀσφάλεια, ὁ νεωτερισμὸς, ἡ
μύδα, ἡ ἀμιλλα δὲν εἴνε λόγοι ἀπο-

χρῶντες διὰ τὴν προτίμησιν τοῦ λαμπροῦ
καὶ ἀκινδύνου τούτου φωτός;
Ἐάν τὰ μέσα ἡμῶν δὲν ἐπιτρέπωσαν
τὴν δαπάνην διὰ πολλὰ φῶτα, λα-
βόμεν μικρότερον ἀριθμὸν ἐκλέξωμεν ὁ-
μως ἐκεῖνα, ἅτινα δὲν ἔχουσι κακὴν ἐπιρ-
ροὴν ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς ἡμῶν, καὶ ἀποδιώ-
ξωμεν τὸ φωταερίον, ἀντικαθιστάντες
αὐτὸ διὰ φωτός, οὐτινος ἐν σειρά ἀρθρῶν
ἐξεθῆκαμεν τὰ πλεονεκτήματα, καὶ οὐτι-
νος τὴν ἀξίαν οὐδὲν ἕτερον φῶς δύναται
νὰ ὑπερακοντίσῃ.

Αἱ Ἀθηναὶ βραδύνασαι νὰ εἰσέλθωσιν
εἰς τὸ στάδιον τῆς προόδου ὑπὸ τὴν ἐπα-
φὴν τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός εἰσέρχονται
ἤδη γοργῶ τῶ βήματι, ἀναγινομένησαι
ἐπὶ πέλους τὴν ἀξίαν καὶ τὰ πλεονεκτή-
ματά του. Τὸ Ζάππειον ἔδωκε τὸ σύνθημα,
οἱ δ' Ἀθηναῖοι σπεύδουσι γ' ἀσπασθῆσαι
τὴν εὐστοχὸν ἰδέαν τῆς ἐπιτροπῆς τῆς
Ὀλυμπιακῆς Ἐκθέσεως, ἥτις κατὰ τὸ
ἐσπέρως φωταγυρεῖ αὐτὸ, θέτοντες τὸ
ἠλεκτρικὸν φῶς εἰς τὰς οἰκίας των καὶ
ἀνακλύποντες ἐπὶ τέλους ἐκ τοῦ σκότους,
εἰς ὃ τοὺς εἶχον ῥίψῃ ἐπαχθέστατοι ὄροι
διαφόρων ἐταιρειῶν φωταερίου.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Ὁ δέκατος ἑνατὸς αἰὼν ἀνέπτυσεν τὴν
ταχέαν μεταφορὰν τῶν ἀνθρώπων καὶ
τῶν ἰδεῶν διὰ τοῦ ἀτμοῦ, τοῦ τηλεγρά-
φου καὶ τοῦ τηλεφώνου, ἀνεκάντισε δὲ
διὰ τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός τὸ φῶς τοῦ
μέλλοντος!

Α. ΚΙΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ

Μηχανικὸς ἠλεκτρολόγος καὶ τὸν τηλεγράφου.

Οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν πολλὰ θὰ ἀνεύρωσαν βεβαίως
μέχρι τοῦδε, ἀντιπροσωπεύοντα τὰς φιλολογίας πάσης
χώρας, οὐχὶ ὅμως καὶ Κινεζικὸν διήγημα ποτὶ: Ἡ-
μεῖς τοὐλάχιστον κατὰ πρῶτον ἤδη ἀπητήσαμεν γνή-
σιον δῆγμα τῆς σύγχρονον φιλολογίας τοῦ Ὀυρανίου
κράτους, τὸ κατωτέρω διήγημα, γραφὴν ὑπὸ τοῦ στρα-
τηγοῦ Τσάγκ-Κι-Τόγκ, ἀρχηγοῦ τῆς ἐν Παρισίοις
Κινεζικῆς ἐκπαιδευτικῆς ἀποστολῆς διὰ τὴν ἀυτὴν ἐκ-
δομένην ἔγκριστον ἀναπόδεικτον «Κινεζικὴν Ἐπιθεώρη-
σιν». Ἐσπεδάσαμεν δὲ νὰ ἐξελληνίσωμεν αὐτὸ, οὐ μόν-
ον πρὸς ἱκανοποίησιν περιεργίας, ἀλλὰ καὶ πρὸς
σύγκρισιν τῶν φιλολοῦσων αἰσθημάτων, ἅτινα ἡμεῖς
μὲν ζῶντες, οἱ δὲ Κινεζοὶ, διατρέπουσι καὶ θνήσκουσι!

ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἡ ΜΟΥΣΙΚΗ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ

Ἀετήγημα.

Ὁ νεαρὸς σοφὸς Βέγκ-Ζου-Τσοῦγκ (θέ-
ρους χλιαρότης) κατήγετο ἐκ μεγάλης οἰ-
κογενείας τῆς ἐπαρχίας Τσιγκ. Ἠγάπα
περιπαθῶς τὴν μουσικὴν τὸ εὐνοοῦμένον
τοῦ ὄργανον ἦτο τὸ κιν', ὅπερ πάντοτε

1. Ὁ ὄργανον πεντάχορδον ἐκ ἔξυλου τῆς Τσοῦγκ. Τὸ
στοργύλον μέρος παριστᾷ τὸν οὐρανὸν ἢ ἐπιφάνεια
τὴν γῆν ἀπὸ τοῦ ὕψους μέχρι τοῦ μαγαθίου εἴνε τὸ
διαμονητήριον τοῦ δράκοντος ἔχει ὀκτώ στροφίγγας
διὰ τοὺς ἠχοῦς, ὅπως δεικνύουσι τὰς
τέσσαρας ἐποχὰς τοῦ ἔτους. Αἱ χορδαὶ αὐτοῦ βραχύν-
ονται τοὺς πέντε πλανήτας καὶ τὰ πέντε στοιχεῖα:

μεθ' αὐτοῦ ἔφερε, καὶ ὅταν ἀκόμη ἔτα-
ξείδουε.

Ἐν μιᾷ τῶν ἐκδρομῶν αὐτοῦ εὐρέθη
πρὸ τῆς θύρας μοναστηρίου εἰσελθῶν,
εἶδε γέροντα ἰσράϊ, ἀπλούστατα ἐνδεδυ-
μένον, καὶ καθήμενον σταυροποδίτῃ ἐν
στάσει προσευχῆς. Μὴ θέλων νὰ ταραξῇ
τὰ πνευματικὰ τοῦ ἀγίου ἀνδρός καθῆ-
κοντα ἤρξατο περιεργαζόμενος τὸ ἐσωτε-
ρικὸν τοῦ ναοῦ.

Οἱ τοῖχοι ἐκαλύπτοντο ὑπὸ θρησκευ-
τικῶν ἀντικειμένων, ὁ δ' ὀφθαλμὸς τοῦ
Βέγκ-Ζου-Τσοῦγκ διέκρινε μεταξὺ τῶν ἄλ-
λων συμβόλων τῶν πανταχῶθεν ἐπιχερ-
μαμένων ἐν κίν, χρεμάμενον εἰς τὸν τοῖ-
χον, καὶ σκεπασμένον διὰ ποικιλοχρόου
ὑφάσματος.

— Παίξτε τὸ ὄργανον τοῦτο; ἠρώ-
τησεν ὁ περιηγητῆς, ἐκπλαγείς ἐπὶ τῇ
παρουσίᾳ ἐν τόπῳ μάλιστα τοιοῦτῳ τοῦ
εὐνοοῦμένου μουσικοῦ ὄργανου τοῦ.

— Ὀλίγον, ἀπεκρίθη ὁ ἱερεὺς ἐπι-
θυμῶ ὁμῶς πάντοτε νὰ μανθάνω καὶ νὰ
διδάσκωμαι παρὰ τῶν καλλίων ἐμοῦ παι-
ζόντων.

Ταῦτοχρόνως δὲ ἀποσπᾶσας τὸ κιν ἐκ
τοῦ τοῖχου τὸ ἔδωκεν εἰς τὸν περιηγητῆν.

Ὁ νεαρὸς μουσικὸς, ἐκ πρώτης ὄψεως,
εἶδεν ὅτι ἡ κατασκευὴ τοῦ ὄργανου τοῦ-
του ἦτο σπάνια καὶ ἐντελεστάτη πλῆ-
ξας δὲ τὰς χορδὰς ἐξεπλάγη διὰ τὴν εὐ-
κρίνειαν καὶ τὴν δύναμιν τῶν ἤχων του.
Ἐπαίξε τότε ἐν ἐκ τῶν τεμαχίων, ἅ-
τινα καλλίον ἐγνώριζε.

Ὁ ἱερεὺς τὸν ἤκουσε προσεκτικῶς, ἀλλ'
ἀνευ ἐπιδοκιμασιῶν μειδιάσας δὲ μειδίαιμα
μικτὸν εὐνοίας καὶ εἰρωνείας.

— Ἀρκετὰ καλὰ παίζετε, εἶπε τέλος,
ἀλλὰ δὲν δύνασθε νὰ γείνητε διδάσκαλός
μου.

Ὁ Βέγκ διὰ τῆς φράσεως ταύτης ἐ-
νόησεν, ὅτι ὁ ἱερεὺς δὲν ἠγχαριστεῖτο ἀ-
κούων αὐτὸν παίζοντα, καὶ τῷ ἔδωκε τὸ
ὄργανον.

Ὁ ἱερεὺς ἐτοποθέτησε τὸ κιν ἐπὶ τῶν
γονάτων του καὶ τὸ ἐχόρδισεν ἐπιμελῶς.
Ἀμα ὡς ἀνέκρουσε τοὺς πρώτους φθόγ-
γους ὁ Βέγκ ἠσθάνθη, ὡς εἰ ὁ ἄδης ζέφυ-
ρος ἐθώπευε τὸ φύλλωμα τῷ ἐφαίνετο,
ὅτι τὰ πτηνὰ ἐκελεύοντο καθήμενα ἐν τοῖς
κλώνοις τῶν δένδρων τῆς αὐλῆς. Ἐκ-
πλαγείς καὶ γοητευθεὶς ἐκ τῶν ἀναδιδο-
μένων ἠδῶν φθόγγων, παρεκάλεισε τὸν
μουσικὸν νὰ ἐπαναλάβῃ πολλάκις αὐτοῦς.
Εἶτα δὲ ἐδοκίμασε νὰ παίξῃ καὶ αὐτός.

Μὲ τὰς γνώσεις, τὰς ὀπίστας ἔχετε
τώρα, τῷ εἶπεν ὁ ἱερεὺς, ἔστε βέβαιος, ὅτι
ἔχετε ἀνταγωνιστὰς εἰς τὸν κόσμον ἐδῶ
κάτω.

Ἐπιστρέφων εἰς τὴν χώραν του, κατε-
λήφθη ἐσπέραν τινὰ καθ' ὁδὸν ὑπὸ ραγ-
δαίας βροχῆς. Εἶδε λαμπαντα πρὸ αὐτοῦ
φῶτα καὶ ἐλήτησεν ἀσυλον εἰς τὴν πρῶ-
την τυχοῦσαν οἰκίαν. Ἐγένετο δεκτὸς
ὑπὸ δεκαεπταετοῦς κόρης ὠραίας ὡς ἀγ-
γελος, ἥτις ἄμα ἰδοῦσα τὸν ἔξνον ἐτέραπῃ
εἰς φυγὴν. Γηραιὰ γυνὴ προσελθούσα, τὸν
ἠρώτησε περὶ τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ αἰ-
τίου τῆς ἐπισκέψεώς του, συγκατετέθη δὲ

νὰ τὸν δεχθῇ ἐπὶ τῷ ὄρφ, ὅτι θὰ κατακλι-
νετο κατὰ γῆς ἐπὶ τινος ἀχυροστρωμνῆς.

— Μία μόνη ὑπάρχει ἐν τῇ οἰκίᾳ κλι-
νη, τῷ εἶπε, ἢν συμμερίζωμαι μετὰ τῆς
θετῆς μου θυγατρὸς Φάγκ-Νιάγκ.

— Εἶμαι εἰσέτι ἀγαθός, τῇ εἶπεν ὁ
Βέγκ ἐπιτρέπατέ μοι ὅθεν νὰ σὰς ζητήσω
τὴν χεῖρα τῆς προστατευομένης σας, ἢν
εἶδον πρὸ ὀλίγου καὶ ἐθαύμασα.

— Λυποῦμαι μὴ δυναμένη νὰ παραδε-
χθῶ τὴν αἰτησίαν σας, ἀπεκρίθη ἡ γρατα
γυνῆ, συσπῶσα τὰς ὄφρυς, καὶ ἀνευ οὐ-
δεμιᾶς ἄλλης ἐξηγήσεως.

Ἐξῆλθε. Ὁ σοφὸς παρέτήρησεν ὅτι τὸ
ἀχυρον ἦτο ὑγρὸν ἴλιον διακριτικὸς ὄμως,
ὅπως ἀποτείγη παρατήρησιν τινὰ εἰς τὴν
φιλοξενούσαν αὐτὸν, ἀπεφάσισε νὰ μὴ κί-
νησῃ, ἀλλὰ λαβὼν τὸ κιν τοῦ διήληθε τὴν
νύκτα παίζων τὰ ὠραιότερα τεμάχια.

Τὴν ἐπαύριον, ἀπὸ νῆχαριστήσε τὴν
γραιαν, ἀπῆλθεν ἐνώρις, καὶ ἐπανῆλθεν
εἰς τὸν οἶκόν του.

Ἐν τῇ πόλει, εἰς ἢν κατοίκει, ὁ παρὰ
τῷ ὑπουργεῖῳ ἀκόλουθός Λίγκ, εἶδεχθε
πολλοὺς σοφοὺς. Εἰς τὸν οἶκόν του ἤ-
κουσε περὶ τῶν προτερημάτων τοῦ Βέγκ,
καὶ τὸν παρεκάλεισε ὅπως ἐλθῇ καὶ παίξῃ
παρ' αὐτῷ, διότι ἡ θυγάτηρ σου δεσπο-
νίς Λιάγκ - Κούν, ὠριστάτῃ καὶ λιαν
εὐπαιδευτος, ἐπεθύμει νὰ ἀκούσῃ τὸν
καλλιτέχνην, περὶ οὗ τρασῦτα θαυμάσια
διηγοῦντο.

Τὸ ἐσπέρως, καθ' ἢν στιγμὴν ἐπαίξε ὁ
Βέγκ, ρεῦμα ἀέρος ἀνῆγειρε τὸ παραπέ-
τασμα ὀπισθεν τοῦ ὀποῖου ἐκάθηντο αἱ
γυναῖκες, εἶδε δὲ ὁ μαυσικὸς τὸ χάρισ
τῆς νεανίδος πρόσωπον. Ὁ σοφὸς μας ἐ-
ρωτεύθη καὶ παρεκάλεισε τὴν μητέρα του,
νὰ ζητήσῃ τὴν χεῖρά της. Ὁ Λίγκ εὗρεν
ὅτι ἡ κοινωνικὴ κατάσταση τῶν δύο οἰ-
κογενειῶν ἦτο ἀνισος καὶ ἀπεποιήθη.

Μ' ἔλην τὴν ἐπιθυμίαν, ἢν ἡ δεσποινίς
Λιάγκ - Κούν ἐξέφρασε ὅπως καὶ ἐκ νέου
ἀκούσῃ τὸν καταθέλξαντα αὐτὴν καλλι-
τέχνην, ὁ Βέγκ, πειραχθεὶς ἐκ τῆς ἀπο-
ποιήσεως, δὲν ἤθελε νὰ μεταβῇ παρὰ τῷ
ἀκολουθῷ.

Ἡμέραν τινὰ ἡ Λιάγκ - Κούν εὗρεν ἐν
τῷ κήπῳ της χαρτίον, ἐφ' οὗ ἦσαν γεγραμ-
μένοι οἱ ἐξῆς στίχοι:

- Ὁ ἔρως μὲ καθιστᾷ παράφρονα, ἡ δὲ σκέψις μὲ
θλίβει.
- Πάντοτε δὲ μὲ ταρατῆι τὸ ἄλγος τῆς καρδίας μου.
- Τὰ μεθυστικὰ ρόδα καὶ αἱ κλαίουσαι ἴτεια τοῦ
φθινοπώρου, εἴνε αἱ συμπληθητικαὶ τοῦ πνεύματός μου
εἰκόνας.
- Αἱ παλαιὰ λῦπα ἀναμύγνονται μετὰ τῶν νέων.
- Τὰς δάκρυ, ἀλλ' ἀναγεννῶνται, ὡς ἡ χλόη τῶν
κῆπων ἀναρῆται μετὰ τὴν κοπὴν τῶν χόρτων.
- Ἀπὸ τοῦ χωρισμοῦ, ὡς ὑπὸ ἀγνωστον οὐρανόν.
- Ἡ κατάσταση δ' αὐτῆ παρατείνεται ἀνευ ἐλπίδος
ἀπὸ πρώτας μέχρι νυκτός.
- Αἱ ὄφρυς μου συσπῶνται καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου ἐη-
ραίνονται ἐνεκα τῆς προσλήψεως αὐτῶν εἰς τὸν μὴ
διανοητόμενον ὄριοντα.
- Προσάκις προσεπάθησα ν' ἀπαλλαγῶ τῆς σκέψεως
ταύτης, ἀλλὰ μάτην.
- Λέγουσιν ὅτι ἡ νύξ εἴνε μακρὰ ὡς ἔτος· εὐρίσκω
ὅτι τὸ ἔτος εἴνε βραχύτερον μιᾶς τῶν διανοητικῶν ἐπιπέ-
δων ἀς διήλθον.
- Οὐτω αἱ πέντε ἀγρυπνίαι εἰσι δι' ἐμὲ πέντε ἔτη,
ἀν δὲ τὸ τοιοῦτον ἐξακολούθησῃ, ταχέως θὰ μὲ γη-
ράσῃτε.

Οἱ στίχοι οὗτοι ἐπεγράφησαν ἂν τὸ πα-
ρόνον τοῦ φθινοπώρου.
Ἡ Λιάγκ-Κούν εὗρε θελατικὸν τὸ ποίη-
μα καὶ ἐκράτησεν τὸ χειρόγραφον, ὅπερ
ἀφήκεν ἐπὶ τῆς τραπέζης της, ὅπως δυνῆθῃ
νὰ τὸ ἀναγνώσῃ ἐκ νέου.

Ἄλλὰ μετὰ μίαν στιγμὴν δὲν τὸ ἐπα-
νεύρε.

Ὁ πατήρ της, διερχόμενος τοῦ δωμα-
τίου της, ἔλαβε τὸ χαρτίον· εὐρίσκων δὲ
τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ ἀσύμφορον διὰ τὴν
θυγάτηρα του, τὸ ἔρριψεν εἰς τὸ πῦρ χω-
ρίς οὐδὲν νὰ εἴπῃ.

Κατεγίνετο νὰ νυμφεῖσθῃ τὴν θυγατέρα
του ἔσπευδε δὲ, διότι ἐπίστευε μετὰ τὴν
εὐρεσιν τῶν στίχων ἐκείνων, ὅτι ἡ κόρη
τοῦ ἦτο ἐρωτευμένη.

Ὁ υἱὸς τοῦ γενικοῦ ταμίου τῆς χώρας
ἐλήτησε τὴν Λιάγκ - Κούν καὶ ἡ αἰτήσις
ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τοῦ πατρός. Ἀλλὰ,
μετὰ τὴν ἀναχώρησιν του ὁ Λίγκ μεγγί-
λως ἐξεπλάγη, εὐρών ἐν τῇ θέσει ἐν ἣ ἐκά-
θητο ὁ ὑποψήφιος, ὁπόδημα γυναικεῖον. Τὸ
συνδιέκρινον ἐματαιώθη, τοῦ πατρός ὑπο-
πέτυσαντος ὅτι ὁ μέλλων γαμβρός δὲν
ἦτο σπουδαῖος ἀνὴρ.

Ἐν τῷ κήπῳ τοῦ Λίγκ ὑπῆρχον πρᾶ-
σινα χρυσάνθεμα ὠραιότατα καὶ σπανιώ-
τατά, ἅτινα ὁ ἰδιοκτήτης ἐφιλούατῃ
δι' αὐτῶν, μὴ ἐπιτρέπων νὰ ὀρθῇ οὐδὲ
κλαδίσκος τοῦ μοναδικῷ τούτου φωτοῦ.
Τὰ ἐν τῷ κήπῳ τοῦ Βέγκ χρυσάν-
θεμα, κατέστησαν αἰφνίς ἡμέραν τινὰ
ἅλα πράσινα, ὡς τὰ τοῦ Λίγκ. Ὁ σοφὸς
εἶχε περισυλλέξῃ, ταῦτοχρόνως, ἐν κίβῃ δι-
ὄδῳ τοῦ ἀνωτέρω μνημονεύθεντος στίχους,
τοὺς ὑπερνημάτιστος καὶ ἔγραψε ἐπὶ ἐκάστης
στροφῆς εὐχαριστῶν τινὰ ἀπαντήσων. Οἱ
φίλοι του ὡς καὶ ὁ Λίγκ ἤλθον παρ' αὐτῷ
ὅπως ἴδωσι τὴν μεταβολὴν τῶν χρυσαν-
θῆμων του. Ὁ Λίγκ παρετήρησε ἐπὶ τοῦ
γραφεῖου τοὺς στίχους καὶ ἀνεγνώρισε
τὸ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ποίημα
τῆς κόρης του. Ἐπανελθὼν οἰκαδε, εἶπε
τῇ συζύγῳ του ὅπως νυμφεῖσθαι τὴν κό-
ρην των μὲ τὸν Βέγκ πρὸς ἀποφυγὴν σκαν-
δάλων ἢσαν πεπεισμένοι, ὅτι μετὰ τῶν
δύο νέων ὑπῆρχον σχέσεις τρυφεραῖ.

Ὁ γάμος ἐπρόκειτο νὰ γείνη.
Ἐσπέρων τινὰ, καθ' ἢν στιγμὴν ὁ Βέγκ
ἐμελλε νὰ κατακλιθῇ, ἤκουσε ἤχους ἐ-
ξερχομένους ἐκ τοῦ κίν. Μὴ ἰδὼν τινὰ
ἐνόησε, ὅτι ὑπῆρξάν τις θὰ ἠγγίξε τὸ
ὄργανον. Ἀλλὰ τὸ ὄργανον ἐξηκολούθει
κρουόμενον, ἐπαίξε μάλιστα τινὰ ἐκ τῶν
ἰδικῶν του τεμαχίων. Τότε λαβὼν λυχνίαν
παρετήρησε, ἀλλ' οὐδένα εὗρε. Ὑπέθεσε
ὅτι θὰ ἦτο κάποιον πνεῦμα ἐπιθυμῶν νὰ
μάθῃ μουσικὴν οὕτω ἐκάστην ἐσπέρων
ἐπαίξε εἶτα δὲ ἀφῆκων τὸ ὄργανον ἤκουε
ἐπαναλαμβάνόμενα παρὰ τοῦ ἀοράτου
αὐτοῦ μαθητοῦ, ὅσα εἶχε παίξῃ.

Ὅτε ἡ Λιάγκ-Κούν ἐγένετο σύζυγος
του, ἤρξαντο ὀμιλοῦντες περὶ τῶν μυστη-
ριωδῶν στίχων, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐνοη-
σῶσι πῶθεν προήρχοντο, καὶ ὁμῶς εἰς τὸ
ποίημα ἐκεῖνο ἐχρῶσταν τὴν ἐνωσιν των.
Ἡ νεαρὰ γυνὴ ἤκουσε ἐπίσης τὸ ἐ-
σπέρως τοὺς ἤχους τῆς μυστηριώδους

μουσικῆς· εὗρε δὲ ὅτι τὸ μετὰ τοσαύτης
μεγάλῃ ὀλιᾷ ἐκφραζόμενον αἰσθημα θὰ
προήρχετο μάλλον ἐκ φαντάσματος ἢ
πνεύματος. Συνεβούλευσε τὸν σύζυγόν
της ὅπως μεταβῇ καὶ ζητήσῃ παρὰ τῆς
οἰκογενείας του μαγικὸν τινα καθρέπτην,
ἵσασί εἶχε τὴν ἰδιότητα ν' ἀποκαλύπτῃ
τὰ ἀόρατα. Τὴν ἐπαύριον κατὰ τὰ πρῶτα
ἀνακρούσματα τοῦ ὄργανου, τὸ ζεύγος
εἰσῆλθε μὲ τὸν καθρέπτην, ἐπὶ τούτου,
δὲ ἐθεάθη γυνὴ ζητούσα νὰ φύγῃ ἦτο ἡ
Φάγκ-Νιάγκ.

— Σὰς ἠνώσα, εἶπε κλαίουσα· ἀντί
νὰ μὲ εὐχαριστήσετε δι' ὅτι ὑπερ-ὀμῶν ἔ-
καμα, μὲ καταδιώκατε μὲ τὸν καθρέπτην
σας; Αὐτὴ εἴνε ἡ εὐγνωμοσύνη σας;

— Θὰ ἀποσύρωμεν τὸν καθρέπτην,
ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὄρφ νὰ καταστῆς ἀρατῆ.

Συγκατετίθη καὶ διηγήθη, ὅτι ἦτο
κόρη νομάρχου ἀποθανούσα πρὸ ἑκατον-
παστίας. Ζῶσα ἠγάπα τὸ κιν καὶ τὴν κι-
θάραν· ἐγνώριζε ἀριστα τὸ ἐν, ἀτελῶς
ἤμους δὲ ἕτερον ἀπέθανε δὲ δυσανασχέ-
τουσα ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ παίξῃ καλλίον.

— Ὅτε ἤλθατε εἰς τ

Τὸ σῶμα ἐτίθετο χαμαί, περίξ δ' αὐτοῦ τὰ συνήθως ἐν τοῖς τάφοις εὐρισκόμενα γραπτὰ ἀγγεῖα. Ὅπλα, λόγχοι, πᾶν ὅ,τι ἐδείκνυε ἐνασχόλησίν τινα τοῦ θανόντος, ὅτε ἔζη, συνεθάπτοντο μετὰ τοῦ πτώματος. Ἐν τοῖς τάφοις τούτοις εὐρέθησαν καὶ ὄρατα χρυσὰ κοσμήματα. Ἐπεροσκικὸν τρόπον τῆς ταφῆς εἶνε ἡ διαρκῆς χρῆσις τοῦ τύμβου, ἥτις φαίνεται ἐπιβεβαιουσα τὴν παράδοσιν τῆς Λυδικῆς καταγωγῆς τῶν Ἐπεροσικῶν ὁ ἐν Vulci τύμβος la Columella, φέρει ἐκπληκτικὴν ἀναλογίαν πρὸς τὸν τοῦ βασιλέως τῆς Λυδίας Ἀλυάττου τὸν ὑπὸ Ἡροδότου περιγραφόμενον. Εἰς τῶν ἀξιολογώτερον εἶνε ὁ ἐν Cervetri (ἀρχαία Καίρη) τύμβος γνωστὸς ὡς Regolini Galassi. Περιεχίει δύο ἐπιτάφιας θαλάμους μετὰ πλευρῶν καὶ στέγης θολωτῆς ὑπερούρου ἐν σχήματι ὀξείας τῆξης, μαρτυροῦσης μεγάλην ἀρχαιότητα. Προφανῶς ὁ ἐξωτερικὸς θάλαμος περιεχε τὸ σῶμα πολιμιστοῦ, ὡς εἰκάζεται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὠραιότατα τετραμενῶν ἀσπίδων τῶν εὐρεθεισῶν ἐγγὺς τοῦ χαλκοῦ φερέτρου. Ὁ ἐσωτερικὸς θάλαμος ὑποτίθεται ὅτι περιεχε τὸ σῶμα ἱερέως ἐκ τῆν ἱερατικῶν χαρκτηρῶν τῶν ὠραιότατα ἐξεργασμένων χρυσοῦν σκευῶν τῶν εὐρεθέντων ἐν τῇ κόνει τοῦ σῶματος. Ὁ ἐν Vulci τύμβος τῆς Columella, εἶνε εὐρὺ ἐκ χώματος ἔρμα ἔχον διάμετρον 200 περίπου ποδῶν, ὕψος δὲ θά εἶχε περί τοὺς 155. Νῦν ἔχει 50 ποδῶν ὕψος. Κατὰ τὴν βάσιν περικυκλωτὸ ὑπὸ τοίχου. Τοιοῦτοι τύμβοι ἀπαντῶνται πολλοὶ ἐν τῆς νεκροπόλεως τῆς Ταρκυνίας καὶ Καίρης. Αἱ Ἐπεροσκικαὶ νεκροπόλεις ἦσαν πάντοτε ἐξῶθεν τῶν τειχῶν τῆς πόλεως. Οἱ Ἐπεροσικαὶ—ἀνομοῖαι πρὸς τοὺς Ἕλληνας, οἵτινες ἐν ταῖς Ἰταλίαι καὶ Σικελίαι ἀποικίαις αὐτῶν ἔσχον τὰ κοιμητήρια τῶν πρὸς τὸ Βόρειον μέρος τῶν πόλεων—ἐπωφελοῦντο οἰουδήποτε καταλλήλου μέρους, συχνάκις δὲ ὡς ἐν Βαίαις ἔθαπτον τοὺς νεκρούς τῶν εἰς διάφορα μέρη τῶν πόλεων. Ἐκάστη νεκρόπολις ἐν Ἐπεροσικῆ ἔσχε ἴδιον εἶδος τάφου. Ὁ ἐγγὺς τοῦ Allano τάφος ὑποτίθεται γενικῶς ὡς Ἐπεροσκικῆς καταγωγῆς, καὶ ὡς ὁ τάφος τοῦ υἱοῦ τοῦ Πορσήνα Ἀρούν. Ὁ

Φέργουσαν ὅμως ἐκ τε τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν θρησκῶν, δι' ὧν κομίζεται, ἀποδίδει αὐτὸν εἰς μεταγενεστέρην ἐποχὴν.

ΡΩΜΑΙΚΟΙ

Οἱ Ρωμαῖοι ἐκάλλον sepulcrum τὸν κοινὸν τάφον καὶ monumentum τὸ οἰκονομικὸν τὸ ἀφιερούμενον εἰς τὴν μνήμην ἀτόμου τινὸς ἀνεπισημασμένου τινὸς τελετῆς, οὕτως ὡστε τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἠδύνατο νὰ ἔχη διάφορα μνημεῖα καὶ εἰς διάφορους πόλεις ἕνα ὅμως τάφον. Οἱ τῶν πλουσίων εἰσι συνήθως μαρμαρίνοι, ὑπὸ σιδερῶν κιγκλίδων περιβαλλόμενοι, καὶ δένδρεσι πεφυτευμένοι. Τὸ ὠραιότερον ὑπόδειγμα Ρωμαϊκοῦ τάφου σωζόμενον ἔτι εἶνε ὁ τῆς Καικιλίας Μετέλλας συζύγου τοῦ Κράσσου καὶ θυγατρὸς τοῦ Κοῖντου Μετέλλου, τοῦ ἐπικληθέντος Κρητικῶ, ὡς κατακτῆσαντος τὴν Κρήτην ἐν ἔτει 67 π. Χ. ἀποτελεῖται ἐκ κυκλοειδῶς πύργου ἔχοντος διάμετρον περί τοὺς 70 ποδῶν, καὶ στηριζομένου ἐπὶ τετραγώνου βάσεως 100 περίπου τετραγώνικων ποδῶν. Τὸ κυκλοειδὲς μέρος τοῦ τάφου καλύπτεται δι' ὀγκῶν ἐξ ἀρίστου ἀσβεστοῦ λίθου μετὰ μεγάλης προσοχῆς προσηρμοσμένον ἔχει ὠραιὸν μετώπην καὶ κορωνίδα, ἀνωθεν τῆς ὁποίας ὑποτίθεται ὅτι ἠγαίρετο κωνικὴ στέγη. Ἐπὶ μαρμαρίνου ἐπιτύλιου (Panel) ὑπὸ τὸ διάζωμα πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἀππίας ὁδοῦ ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφή: «Cœcilie Q. Cretici. F. Metello Crassi». Ὑπὸ ἐπιτύλιον χρονολογίας καὶ σπουδαιότητος ἔπεται ὁ τάφος τοῦ Ἀγούστου ἀνεγερθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐν ἔτει 28 ἐν τῇ Ἀρείῳ πεδίῳ. Εἶνε κυκλοειδὲς οἰκοδόμημα ἔχον διάμετρον περί τοὺς 300 ποδῶν καὶ ὕψος περί τοὺς 60. Ὁ Στράβων οὕτω πως περιγράφει αὐτόν.

Ἐπὶ κρητικῶς ὑψηλῆς λευκοῦ λίθου πρὸς τῇ ποταμῷ χάμα μέγα ἔχει κορυφῆς τοῖς ἀεθαλοῖς τῶν δένδρων συνηρησῆς ἐπ' ἀκρῇ μὲν ὄν ἐκὼν ἐστὶ χαλκῆ τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος ὑπὸ δὲ τῇ χώματι θῆκαι εἰσιν αὐτοῦ καὶ τῶν συγγενῶν καὶ οἰκείων.

Τὰ νῦν εἶνε ἐντελῶς ἠρειπωμένος καὶ ὑπὸ τοσοῦτων οἰκοδομῶν περιβάλλεται, ὡστε δυσκόλως δύναται νὰ σχεδιασθῆ. Ὁ ἀξιολογώτερος καὶ κάλλιον ἐγνωσμένος Ρωμαϊκὸς τάφος εἶνε τὸ Μαυσωλεῖον τοῦ Ἀδριανοῦ. Τὸ ὄγκωδες τοῦτο οἰκοδόμημα ἀνηγέρθη ὑπὸ τοῦ Ἀδριανοῦ τῇ 130 μ. Χ. ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὀχθῆς τοῦ Τιβέρεως. Εἶνε ὄγκωδες κυκλοειδῆς πύργος ἔχων διάμετρον 235 ποδῶν καὶ ὕψος 140, στηριζόμενος ἐπὶ τετραγώνου βάσεως, ἐκάστη πλευρὰ τῆς ὁποίας ἔχει μήκος 247 ποδῶν καὶ ὕψος 75. Κατὰ τὸν κ. Φέργουσον τὸ δλον ἐστέρητο πιθανῶς ὑπὸ θόλου ἡ ὑπὸ καμπυλογραμμίου ὀρόφου, ὅστις μετὰ τοῦ κεντρικοῦ διακόσμου αὐτοῦ θά εἶχε ὕψος τοῦλάχιστον 300 ποδῶν. Εἰς τὸ κέντρον τοῦ Μαυσωλεῖου εἶνε ὁ ἐπιτάφιος θάλαμος ἐν σχήματι Ἑλληνικοῦ σταυροῦ, ἐν ᾧ ἦτο ἡ τὴν κόνιν τοῦ Ἀδριανοῦ περιέχουσα κάλπη.

1. Στράβων Β. Ε. κ. 236.

Τὸ συνήθετον εἶδος τάφου ἦτο δ' cippus ἢ χαμαλλὸς στήλη, συχνάκις τετραγωνικῶς σχηματῶν, ἐνίοτε προσηρμοσμένη Λατινικὴ ἐπιγραφήν τὴν δηλοῦσαν τὸ ὄνομα, τοὺς τίτλους καὶ τοὺς συγγενεῖς τοῦ θανόντος. Αἱ ἐπιτάφιοι ἐπιγραφαὶ ἀρχοντῶν γενικῶς διὰ τῶν γραμμάτων DM Diis Manibus, τὸ δ' ὄνομα ἔπεται εἰς γενικὴν πτῶσιν. Ἐνίοτε τὰ γράμματα MD ἔλλειπουν, τότε δὲ τὸ ὄνομα καὶ οἱ τίτλοι τοῦ θανόντος γράφονται εἰς δοτικὴν πτῶσιν. Συχνάκις ἀπαντᾷ παρ' αὐταῖς ἡ ἡλικία τοῦ ἀποθανόντος εἰς ἔτη, μῆνας καὶ ἡμέρας, τὸ ὄνομα τοῦ συγγενοῦ, τοῦ ἀπελευθέρου ἢ τοῦ φίλου τοῦ ἐγειραντος τὸ μνημεῖον ὑπὲρ τὸν τάφον τοῦ ἀποθανόντος.

Συνήθως τὸ σῶμα ἐτίθετο ἐν σαρκοφάγῳ μετὰ παρομοίων ἐπιγραφῶν ἄξιον λόγου τοιοῦτον ὑπόδειγμα εἶνε ὁ λαμπρὸς σαρκοφάγος τοῦ Σκηπίωνος, εὐρεθεὶς ἐν τῇ τάφῳ τῶν Σκηπίωνῶν ἐν Ρώμῃ.

Ἐπὶ τῶν Ἀντωνίνων οἱ σαρκοφάγοι ἦσαν ἐν μεγάλῃ χρῆσει. Ὁραζίζοντο διὰ κοσμημάτων καὶ ἀρίστων ἀναγλύφων.

Ἡ κόνις τῶν νεκρῶν ἐνεκλείετο ἐν τεφροδόχαις κάλπαις, αἵτινες συνείκνυον ἐκ διαφόρων ὕλων, καὶ ἦσαν ποικίλων σχημάτων μετὰ ἐπιγραφῶν ἢ ἀνευ αὐτῶν. Αἱ κάλπαι τῆς αὐτῆς οἰκογενείας ἀπετίθεντο πολλὰ ἐν θέσει ἐπιτάφιας ἐπὶ τοῦ τῆ παρασκευαζομένη γενικῶς ὑπὸ τῷ ἔδαφος. Ἐν τοῖς ἐσωτερικοῖς τοίχοις ὑπῆρχον σφραῖς θολοειδῶν παστάδων, ἐν ἐκάστη τῶν ὁποίων μία ἢ καὶ πλείονες κάλπαι ἐτοποθετοῦντο. Τὰ τοιοῦτον οἱ Ρωμαῖοι ἐκάλλον columbarium, ὄνομα παραχθέν ἐκ τῆς ὁμοιότητος τῶν ἐν τοῖς τοίχοις παστάδων πρὸς περιστρεφάντας. Ὅτε ὁ ἀποθανὼν ἐφρονεῖτο ἐν μάχῃ ἢ ἐπὶ νίχτῳ ἐν τῇ θαλάσῃ δὲν ἀπελαμβάνε τῶν ἐπισημασμένων τιμῶν, ἀλλὰ μόνον κενόταφον, ἐγειρομένου αὐτῷ μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου κανονιζομένων τελετῶν τὰ κενόταφια ταῦτα φέρουσι τὸν ἀπὸ τὸνστολισμὸν ὄν καὶ οἱ σαρκοφάγοι καὶ οἱ τάφοι. Ἡ διὰ τοῦ τάφου ὀρισμένη θέσις ἦν γενικῶς παρὰ τὰς ὁδοῦς μόνον ἐπὶ δὲ δὲν ἐπιτρέπετο ἡ ἀνεγερσις αὐτῶν ἐντός τοῦ ἀστεως, οὐδὲ ὡς ἠμποδίζετο τοῦ νὰ ἦνε ἐγγὺς τῶν τειχῶν. Συνεπῶς ἀπαντῶμεν πολλὰς τῶν ὁδῶν τῶν φερουσῶν ἔξω τῶν ἀρχαίων πόλεων γεμούσας τάφους. Παράδειγμα ἔστω ἡ Πομπηία, ἥς ἡ ὁδὸς τῶν τάφων, ἡ ἐγγὺς τῆς πύλης τῆς πόλεως οὖσα, ἀποτελεῖ ἐν τῶν μᾶλλον ἐνδιαφερόντων ἀντικειμένων αὐτῆς ἐσχάτως δὲ ἀνεκαλύφθη ὅτι ἡ Ἀππία ὁδὸς καὶ ἡ Λατινικὴ ἐγγὺς τῆς Ρώμης γέμουσι τάφους. Μόλις ἀριθμὸς τῶν τάφων τούτων ἐκτείνωμενος ἐπὶ τῆς Ἀππίας ὁδοῦ ἐπὶ ὀκτὼ μίλια πέραν τοῦ τάφου τῆς Καικιλίας Μετέλλας ἀνεκαλύφθη τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ μακαρίτου Commendatore Carina, ὁστις καὶ περι-

1. Ἐν Ρώμῃ ὑπάρχουσι διάφορα columbaria. Τὰ ἀξιοπεριεργότερα εἶνε τὸ ἐν τῇ Vigna Codini ἐν τῇ Ἀππίᾳ ὁδῷ, καὶ τὸ ἐν τῇ Villa Doria.

σπουδαστὸν συνέγραψε περὶ αὐτῶν σύγγραμμα. Τάφοι Ρωμαϊκῆς περιόδου ἐπιδεικνύοντες καὶ ὑπερτάτην μεγαλοπρέπειαν ἀρχιτεκτονικῆς διακοσμήσεως εὐρέθησαν ἐν Πέτρᾳ. Ἄν καὶ ὄρα τὰ εἶδη τῆς ἀρχιτεκτονικῆς εἰσι Ρωμαϊκὰ ὁ κ. Φέργουσον παρατηρεῖ, ὅτι αἱ λεπτομερεῖαι εἰσι τόσοσιν μεγαλοπρεπεῖς καὶ τόσον καλῶς σχεδιογραφουμέναι, ὡστε ὑποθέτει τις ὅτι Ἑλληνικὴ ἐπίδρασις ἐπενήργησε ἐπ' αὐτῶν. Τάφοι Ρωμαϊκῆς ἐποχῆς εὐρέθησαν ὡσαύτως ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν Κυρήνῃ ἐπὶ τῆς Ἀφρικανικῆς Παραλίαις.

Κατὰ τὸ Ἀγγλικόν. Α. ΚΑΡΑΛΗΣ

Ο Λ Γ Α
ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΛΟΓΟΘΕΙΚΟΥ ΕΝΟΥ
ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
 [Συνέχεια].
 Β'

Ἡ Ρωσικὴ κοινωνία εἶνε μὲν πολυπληθεστέρη, ἀλλ' ὅμως εἶνε καὶ μᾶλλον περιορισμένη τῆς Γαλλικῆς δὲν παρ' αὐτῆς τοὺς ἐπιεικεῖς ἐκείνους ὄρους, οὓς βαθμηδὸν δύναται νὰ ὑπερπηδῆσῃ πᾶς τολμηρὸς καὶ ὑπομονητικὸς. Παρ' ἡμῖν ἡ ἀνίκη τις εἰς τὸν ἐκλεκτὸν κόσμον ἢ δὲν ἀνήκει ποσῶς. Περὶ δευτέρας τάξεως οὐδεὶς ἐνδιαφέρεται.

Ὁ κόσμος μας σύγκειται ἐκ πέντακοσίων περίπου οἰκογενειῶν, ὑπὸ τοῦτον δὲ ζῶσιν ἐξήκοντα ἢ ὀγδοήκοντα ἑκατομμύρια ψυχῶν, τὰς ὁποίας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον θεωροῦμεν ὡς μὴ οὕσας ἐκ τῆς αὐτῆς κλίμας ζῆτης, τὰς ὁποίας οὐδὲ ὑπολογίζομεν ἀν σκέπτονται οὕτως ἢ ἄλλως, καὶ αἵτινες μένουσι ζῆναι παντελῶς πρὸς τὰς κοινωνικὰς σχέσεις, ὡς οἱ Κάρφοι καὶ οἱ Ὀτταντότοι. Βεβαίως δὲν δικαιολογῶ τὴν τοιαύτην τῶν πραγμάτων καταστάσιν. Ἐννοεῖται, ὅτι μεταξὺ μας γνωρίζομεθα, ὡς ἂν εἴμεθα πάντες τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, ὅτι τὸ ἐλάχιστον συμβᾶν διαδίδεται ἐν τῇ κύκλῳ ἡμῶν, καὶ ὅτι παρὰ τὸν πληθυσμὸν τῶν καὶ τὴν ἀπέραντον ἑκτασίαν τῶν ἢ Πετρούπολις καὶ ἢ Μόσχα εἶνε μικραὶ πόλεις συγκρινομένηαι πρὸς τὸν ἰδιαιτὸν τοῦτον κόσμον φλοαροῦσι κατὰ τοῦ γείτονος, παρεξηγηθῶσιν πᾶν συμβᾶν μικρὸν τε καὶ μέγα τοῦ συζυγικοῦ βίου καὶ καλλιέργουσι τὴν κακολογίαν ὑπ' ὄρα αὐτῆς τὰς μορφὰς, ὡς συμβαίνει ἐν ταῖς μᾶλλον μικροσκοπικαῖς τῶν ἐπαρχιῶν σῶς.

Ἐκ τούτων συμπεραίνετε ἂν προῦξενῆσεν ἐντύπωσιν τὸ συμβᾶν τοῦ Βαρίσκου ἐν ταῖς αἰθούσαις καὶ τοῖς κύκλοις ἡμῶν. Δὲν εἶχεν ἐπιστρέφῃ ἀκόμη ἐν τῇ οἴκῳ καὶ ἡ φυγὴ τῆς συζύγου τοῦ ἦτο ἦδη γνωστὴ καὶ καθίστατο τὸ ἀντικείμενον τῶν μᾶλλον ἀντιθέτων σχολιῶν καὶ τὸ θέμα τῶν διαφόρων παρεξηγήσεων. Πάντες ἐν τούτοις ἀπέδιδον τῷ πρίγκιπι τὸ πταίσμα, καὶ τὸ πταίσμα τοῦτο ἐμεγε-

θύνετο παραδόξως ὑπὸ τῶν μυρίων στομάτων, ἀτινα ἔχει ἡ φῆμη κατὰ τοὺς ποιητάς. Ἐν χώρῳ, ἐν ᾗ ὁ τύπος δὲν εἶνε ἐλεύθερος, τὰ μυρία ἐκ χρυσοῦ ἢ ἐκ σιδήρου ἐκείνα στόματα, δὲν θορυβοῦσιν ἰσῶς διὰ μιᾶς ὅπως ἀλλαγῶν, αἱ εἰδήσεις δὲν ἐκρήγνυνται ὡς ὁ κερανοῦς, ἀλλ' ὁ ἐπίμονος ψιθυρισμὸς τῶν δὲν σταματᾷ πλέον πρὶν ἢ φθάσῃ εἰς πᾶσαν ἀκοήν.

Φίλοι τινὲς, οὓς παραδόξως διετήρει ἔτι, ἐπειράθησαν ἀλλ' εἰς μάτην νὰ ὑπερασπισθῶσιν τὸν συζυγὸν, προσβάλλοντες σφοδρὰ τὴν γυναῖκα ἢ παραφωνία ὅμως αὐτῇ ἐξηφανίσθη ἐντελῶς ὑπὸ τὴν ἐπιβλητικὴν συναυλίαν τῶν γεωμῶν, αἵτινες διηγεῖοντο κατὰ τοῦ Παύλου Βαρίσκου. Καὶ αἱ γυναῖκα αὐταὶ ἦσαν τόσῳ μᾶλλον τολμηραὶ καθ' ὅσον εἶχον μεθ' ἑαυτῶν τὴν συναίεσιν καὶ τὴν ἡθικὴν, οὕτως εἶπεν, ὑποστήριξιν τοῦ ἀλανθᾶστου τσαρού. Καὶ τοῖς δὲ ὁ Νικόλαος δὲν ἀνηγόρευσε τῷ πρίγκιπι ὡς εἶχεν ἀπειλήσῃ κατ' ἀρχὰς τὴν εἰσοδὸν εἰς τὴν αὐλήν, ἐδέχθητο ὅμως αὐτὸν μετὰ τοῦ ψυχροτάτου ἐκείνου ὕφους τοῦ προδρόμου τῆς δυσμενείας, ὅπερ προαγγέλλει διὰ πάντα φίλοδον τὴν ἐξῆφανισιν τῆς εὐνοίας τοῦ ἀρχοντος. Ἐκείνους οἵτινες εἶχον ἐπισκοπῆσθ' ἐκ τῶν ἐπιτυχιῶν τοῦ Βαρίσκου καὶ οἵτινες δὲν τοῦ συνεχώρουσαν τὴν εὐτυχίαν του, ἐπελήθησαν ἀπλήστως τῆς περιστάσεως, ἵνα ἐκδικηθῶσι. Δὲν εἶνε τοῦτο μία τῶν ἀθλιωτέρων ἀλλὰ καὶ ἰσχυροτέρων τάσεων τῆς ἑλλεινῆς φύσεως τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ καταστροφὴ τοῦ πρίγκιπος ἦτο λοιπὸν πλήρης, καὶ ἡ δυστυχία τοῦ ὑπερέβαινε καὶ αὐτὰς τὰς εὐχὰς τῶν σπουδαίωτερον ἐχθρῶν του. Ἄλλος εἰς τὴν θέσιν του θὰ καταβάλλετο ἑκείνους οὐτε ἐλογονίσθη. Ἐμενε τούναντιον ἀκαμπτος, ἐπαλαίσε κατὰ τῆς συμφορᾶς του καὶ ὑπέστη τὸ τραῦμα μετὰ τοσαύτης ὑπερηφανείας, ὡστε οἱ ἄγριοι του ἤρχισαν ν' ἀμφιβάλλωσιν ἂν πράγματι ἐπλήρη: Οὕτως ἐπρεπε νὰ πράττωσι πάντες οἱ ἀνδρείοι. Κατ' ἀρχὰς ἡ διαγωγή του ἐκίνησε τὴν ἀπορίαν, μετὰ μικρὸν ὅμως ἐθαύμασαν τὴν ἀνίκητον ἐκείνην δύναμιν καὶ ὑπέκλινον πρὸ τῆς ἀναλλοιώτου ἐκείνης ἡρεμίας. Ἐντός ὀλίγου ἐξεδηλώθη μάλιστα ἀντιδρασίς τις ὑπὲρ αὐτοῦ ἢ κοινὴ γνώμη ἐφαίνετο ἀποκλίνουσα πρὸς αὐτόν ἢ ἐπιθετικῆς του μετέτρεψεν οὕτω τὸ πάθημα εἰς θρίαμβον. Εἶνε ἀνάγκη νὰ προσθέσω ὅτι ἐπαφελήθη αὐτοῦ πρὸς τὸ συμφέρον ἰδίᾳ τῶν ἡδονῶν του. Καὶ οὐδέποτε ἔσχε πλείωτερα θέλγηται, πλείωτερον ὄρμηκα καὶ ζωηρότητα, οὐδέποτε ἔτυχε τοσοῦτων ἐπιτυχιῶν.

Ἄλλ' ἑκάπτον ἀνθος ἔχει τὴν ἐποχὴν του, ἐκτός δὲ ταύτης δὲν πρέπει νὰ τὸ δρέπῃ τις, διότι ἀπόλλυσι πλέον τὸ ἀρωμα τοῦ. Δὲν σῶς ὀμιλῶ ὡς ἠθικολόγος ἢ ὡς εὐλαβῆς χριστιανός, διότι τότε ὠφείλοισιν νὰ μέρθω τὴν διαγωγήν τοῦ πρίγκιπος ἀπὸ τῆς στιγμῆς, ἀπ' ἧς εἰσῆλθεν ἐν τῷ κόσμῳ μέχρις ὅτου ἐξήλθεν ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ὀμιλῶ ὅπως θέλει ὁ

κόσμος καὶ μετὰ ἰδέας αὐτοῦ. Ἐὰν ὑπάρχωσι σφάλματα, ἀτινα συγχωρεῖ τις χάριν τοῦ διαπύτου καὶ ὀρθοῦτος σφρίγγους τῆς εἰκαστατοῦς νεότητος, καθίσταται ὁμοῦς ἀσθητότερος πρὸς ταῦτα, ὅταν ἡ ἡλικία ψυχρᾶν τὰς πρώτας ὁρμὰς τῆς ζωῆς, ὅταν ἡ οἰκογένεια, ἥς κατέστημεν ἡ κεφαλὴ διὰ τοῦ γάμου, μᾶς ἐπιβάλλει νέα καθήκοντα παρέχούσα ἡμῖν καὶ νέους δεσμούς, ὅταν ἡ ἀπειροκαμπτος παραφορὰ μεταβάλλεται βαθμηδὸν εἰς ἐκουσίαν καὶ ἐπίμονον διαφθοράν. Καίτοι δὲ εἶχεν ὅ,τι γελῶν ἀπεκάλει προλήψεις ὁ Παῦλος Βαρίσκου, δὲν ἐβραδυνεν ἐν τούτοις νὰ ἐνοήσῃ ὅλα τὰ ῥῆματα εἶνε ἀληθεῖς ὅτι καὶ πολλοὶ τὸν ἐβοήθησαν εἰς τοῦτο. Μετὰ τινὰς μῆνας τὴν λήθην μόνον καὶ οὐχὶ τὴν ἡδονὴν ἐζήτει πλέον εἰς τὰς ἀδιαλείπτως ἐπαναλαμβανόμενας ἐκείνας διασκέδασεις. Ἄλλὰ ὅπως ἦτο παραδόξως ἰσχυρογνώμων εἰς ὅλας τοὺς πράξεις, οὕτω καὶ ἐν τῷ ἔρωτι ὅπου πᾶς ἄλλος θὰ ἠσθάνετο ἀηδῖαν, ἐκεῖνος κατελαμβάνετο ὑπὸ νέων πόθων. Ἡ μέθη τῷ προῦξενεὶ δὲ ἦτο ἔξ ἐκείνων, οἵτινες ὅσον πίνουσι, τόσοσιν πλείωτερον διψοῦσι!

Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἡ μεγάλη μας Ρωσσία δὲν εἶχεν εἰσέτι δεχθῆ τὸ τραῦμα ἐκείνο τῆς Κριμαίας, τὸ ἐλάχιστον μὲν ἀναλόγως τῶν δυνάμεων τῆς ἀλλῆ σκληρῶν ὡς πρὸς τὴν ὑπερηφανείαν τῆς καίτοι δὲ ἐφερῆν ἤδη τὸ σπέρμα τῶν ἀτυχῶν, αἵτινες τὴν ἀνέμενον, αἱ ἀτυχῆσαι αὐταὶ δὲν εἶχον ἔτι ἐκραγῆ ἢ αὐτῇ ἦτο εὐθῆμος, οἱ κύκλοι πληρεῖς ζωηρότητος, καὶ χωρὶς νὰ κατακρίνω τὴν Πετρούπολιν οὐτὲ τὴν κοινωνίαν ἐν ἧ ἔζη ὁ Βαρίσκου, δύναμαι ἐν τούτοις νὰ εἶπω, ὅτι παρουσιαζόντες εἰς ἄνδρα ὡς αὐτὸν πλείωτας περιστάσεις, ὡν ἐπαφελήθη μέχρι καταχρησῆσθαι. Ἡ δευτέρα νεότης του ὑπῆρχε χειροτέρα τῆς πρώτης. Δυστυχῶς τινὰ τῶν συμβάντων τούτων προῦξενῆσαν θόρυβον, αὐτὸς δὲ ἠγγόνει πᾶς νὰ ἀποφυγῇ τὸ σκάνδαλον, ὅπερ ὁ Τσάρος δὲν ἠγάπα ποσῶς. Καὶ ἐπειδὴ μετὰ κόπου τὸν ἠνέχετο μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς πριγκιπίσσης, καίτοι οὐδὲν εἶχε πράξῃ ἄξιον ἐπισήμου τιμωρίας, τὸν ἠνάγκασε νὰ ἐνοήσῃ, ὅτι ἡ διαμονὴ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἦτο δι' αὐτὸν ἐπιβλαβῆς, καὶ ὅτι τὰ μεγάλα κτήματα, ἀτινα ἐν Μόσχᾳ ἐκέκτητο, ἀπῆτουν ἀπολύτως τὴν παρουσίαν του.

Εἶνε γνωστὸν, ὅτι παρ' ἡμῖν αἱ τοιαῦται συμβουλαὶ εἶνε διαταγαί. Ἀπῆλθεν.

Γ'

δμως των δικαίων και αναγκαίων αύστη-
ροτήτων της. Θλιβομένη εκ των άτα-
ξιάν εν μέσφ των όποιων ο Βαρίνου ει-
ζή τω έγραψε πολλάκις, ίνα τον φέρη εις συν-
αίσθησιν. Έκεινος δέ και τοι δέν άπήντα,
όπως θά ήχητο ή αδελφή του φέρων μά-
λιστα ο ίδιος την άπάντησιν προς αυτήν,
έν τούτοις πάντοτε συνηθάνετο μετά
συγκινήσεως την έπιμονον και άφωσιω-
μένην εκείνην μερίμναν της αδελφής, ήν
ουδέν κατώρθου, να άποσπάση άπ' αυτού.
Μόλις δέ ή υπό εύπρόσωπον περικαλυμ-
μα διαταγή της εξουσίας ήναγκασεν αυ-
τόν ν' απέλθη της Πετροί πόλεως, ο πρίγ-
κιφ παρευθής έκείνην πρώτην την αδελ-
φήν του.

Η Αλεξάνδρα ήτο νέα άκόμη' αλλά
περιφρονούσα τα άγαθά, άτινα τη παρεί-
χον ή γέννησις και τα πλούτη της, διήγεν
έν τω βάθει του μεγάρου της ζωήν μο-
νήρη και άθρόβον. Ητο πάντοτε εύλα-
βής. Ηδη είχεν έντελώς προσηλωθή εις
την θρησκείαν, όπως τις οιδεν εξαγοράση
ίσως τάς άμαρτίας του αδελφού της.

Τόν έδέχθη, όπως θά υποδέχωνται πάν-
τοτε τους άσώτους υιούς αι έπικεικται οί-
κογένεια. Ουδέμιαν εξέφρασε κατ' αυτού
μορφήν. Τούναντίον έπέδειξε μεγαλητέραν
προθυμίαν έν τη δεξιώσει, προσπαθούσα
όπως τό εύγενές θύμα λησιμονήση την
δυστυχίαν, ήτις τό έπληξεν. Έπανευρισκό-
μενος υπό την εύνοικήν εκείνην άτιμό-
σφαισαν ο Παύλος ένόμισεν, ότι εισήλθεν
εις κόσμον διάφορον εκείνου, έν φ' τώως
έζη, και ήναχαριστήθη μεγαλώς. Από
τρίων έτών ο αδελφός και ή αδελφή δέν
είδον άλλήλους, μέλον ότι δε εύλαβής ήν
Αλεξάνδρα είχαν έτι ικανήν δόσιν γυναι-
κείας περιεργείας, όπως έπιθυμή να βε-
βαιωθή ίδιους όμμασιν, εάν αι έπιτυχίαι
του αδελφού της ήσαν δεικναιολογημέναι
και εάν έπρεπε να συγχωρήση τους έρω-
τας και τα άθη, άτινα ουτος ένέπνεε.

Η εξέτασις υπήρχε εύνοική διά τον
πρίγκιπα. Και τοι είχαν υπερβή τα τριά-
κοντα τρία έτη, και τοι ήδύνατο να έπι-
δείξη κατά την στρατιωτικήν του ύπη-
ρεσταν πολλά έκ των έτών εκείνων της
έκστρατείας, άτινα ύπολογίζονται ως δι-
πλά, έν τούτοις έτήρη όλην την ζωηρό-
τητα της νεότητός του. Ο χρόνος πα-
ρήρχετο χωρίς να σημειώση διά του όνου-
χος την διάβασίν του επί της μορφής
ταύτης, ήτις ήνου τα θέλητρα της ζωής
πρός την ήρεμον έπιφάνειαν άρχαίου μαρ-
μάρου.

Δέν θά τον κρατήσω επί πολύ! έ-
σκέφθη.

Έν τούτοις ουτος δέν εξήρχετο πλέον
του μεγάρου του και δέν έφαινετο ούδα-
μού ούτε εις λέσχην ούτε εις αθούσαν.
Πολλάκις έκφρασις μερίμνης ένίοτε με-
λαγχολική έζωγραφείτο επί του προσώ-
που του' και τοι ουδέποτε παρεπονείτο,
έφαινετο πάσχω. Η Αλεξάνδρα ένόμι-
σεν ότι προσήγγισεν ή στιγμή και τω ά-
ναφέρη περί της συζύγου του και προέ-
φερον την μεγάλην λέξιν «συμφιλίωσιν».

Ουδέποτε! άπεκρίθη συνοφρουόμενος.

Ένόησεν ότι ή Μαρία έθεωρείτο ύπ' αυ-
τού ως ή αίτία των δυστυχιών του και
ότι, πη έβρουπιτε και τα ίδια του σφάλ-
ματα. Λέγουσιν ένίοτε περί της άδικίας
των, γυναικων' δέν ήξεύρω άλλθώς, άν ή
δικαιοσύνη των άνδρων αξίζει περισσό-
τερον.

Όπως ήθελε ή Αλεξάνδρα είδέν ότι
δέν έπρεπε να επανέλθη πλέον επί τού
δυσχερούς τούτου θέματος' έξηκολούθησαν
λοιπόν να ζώσιν ο εις παρά τω άλλω έν
εύαρέστω οικειότητι, ήν ουδέν έτάρασεν.
Ίσως εις τό βάθος της καρδιάς του ο
Βαρίνου ήσθάνετο ήδη τό κενόν, όπερ έ-
πεται και όπερ τιμωρεί τον έγωιστι-
κόν βίον του άνδρός, όστις έσχε πολλάς
έπιτυχίας, όστις έξ όλων των ανθρώπων
γινώσκει όλιγώτερον να γηράση. Ίσως
ήσθάνετο ήδη την ήθικήν εκείνην κόπω-
σιν, ήτις εις τό ποσών αποτέλεσμα ά-
τάκτου ζωής. Η αδελφή του, ής ύπηρέ-
σθη φίλη, μοι έλεγε συχνάκις ότι τούτο έ-
φρόνει και δι' αυτόν τον λόγον έλάμβανε
νέας δυνάμεις εις τα γαληνιατα και σω-
τήρια ύδατα της οικογενειακής ζωής.

Βλέπετε έντεθεν τον κήπον της πριγ-
κιπισσας' εις έκτεταμένους και καταφύτος.
Πολλάκις διέκρινον τον Παύλον Βαρίνου
έκει κάτω, πέραν του λιμνώνος. Ηναχα-
ριστείτο φέρων ο ίδιος την τροφήν εις όλό-
κληρον πηνηροφείον έκ φασιανών και
ξένων όρνίθων, ους περιποιείτο μετά πολ-
λής έπιμελείας. Ητο άματάτρεπτος έν
ταίς εξεσί του και άκριθής ως εις σχε-
δόν πάντοτε οι έν τω στρατω ύπηρετή-
σαντες. Την πρωίαν δέν εξήρχετο, έπρο-
γευματίζε-μόνος και παρουσιάζετο εις
τόν κήπον άκριθής την ένδεκάτην ώραν.
Ηδύναμην βεβαίως να κανονίσω τό ώρο-
λόγιόν μου έκ του περιπάτου του.

Ημέραν τινά, έν τούτοις, χωρίς να
γνωρίση τις ποίος δαίμων τον ώθησε, κα-
τέβη άπό της όγδούς ώρας και έλαβε
φυσικάτα την άτραπών, ήτις τον έρε-
πεν εις τό σύνθηες τέρμα του περιπάτου
του. Ο αρχικηπουρός μόλις τον είδε
παρ' όλίγον να αναφανήση, άλλ' εις έν
βλέμμα του έμεινε άναυδος. Ο πρίγκιφ
έξηκολούθησε τον περιπάτον του. Όποτε
δέ έκρούθη όπισθεν των σημηδών και των
έλατών, αίτινες έσχηματίζον συστάδα, ο
κηπουρός έρριψε την σκαπάνην και τα
δίχρανα και έσπευσε τρέγων εις τον οίκον.

Ο Παύλος βαδίζων ήρήμες διήλθε
του Άγγλικού κήπου, όστις διά των ιδιο-
τρόπων περιστροφών του έφερον εις τό
φασιανοτροφείον.

Εις την άπότομον καμπήν δενδροστοι-
χειας τινός εδρέθη εξαίφνης έναντι γυναι-
κός, ήν κατά πρώτον έβλεπε. Άμφότεροι
οί συναντηθέντες ουτως άπροδοκώτως
έξεπλάγησαν, άλλ' ή έκπληξις αυτή έδη-
λώθη παρά της γυναικός δια κινήματος
τρόμου' ο πρίγκιφ ύποκρούψας την ιδικήν
του έχαριέτις. Η νέα γυνή (έλησιμόνησα
να σάς είπω ότι ήτο νέα) άνταποδίδουσα
αυτό τω χαριετισμόν, ήθέλησε να εξακο-
λουθήση τον δρόμον της.

Δέν θά τοιμήσω, κυρία μου, να δια-

κόψω ή να διαταράξω τον περιπάτον ύ-
μών, είπεν ο Βαρίνου, κρατών πάντοτε
εις την χειρά του τον πύλον' και τοι ή
έκτασις του κήπου των αδελφής μου εις
έκταση δι' άμφοτέρους, έν τούτοις, εάν
έχω τό άτύχημα να είμαι όχληρός, άπο-
συρομαι.

Δέν θά παραδεχθώ τούτο, άπήν-
τησεν ή νέα γυνή, ύποκλινομένη έλαφρώς
μετά της έντελους εκείνης χάριτος, ήν
άποκτά τις μόνον διά της συναφείας του
καλού κόμου' άπερχομαι' μέινετε, πα-
ρακαλώ.

Ερόθημα αιφνιδίον έφάνη επί του προ-
σώπου της, έν φ' ουτος ώμίλει' άλλ' ή ά-
μυδρά εκείνη φλόξ του αίματος και της
ζωής τάχιστα έσβέσθη και ή παρειά επί
στιγμήν λαβούσα τό χρώμα του ρόδου,
επανήλθεν εις την συνήθη ώχρότητα της.
Δύο μεγάλοι μέλανες όφθαλμοί ήγήθη-
σαν επί του πρίγκιπος, είτα έχαμηλώθη-
σαν' καλυφθέντες υπό των μακρών αυτών
βλεφαρίδων.

Ουδέ λέξιν έπρόφερε πλέον. Η δίοδος
ήτο στενή' ο πρίγκιφ ύπεχώρησε και ή
περιδιαβάζουσα διηυδύνη ταχέως προς
τό μέγαρον.

Ο Παύλος ήτο άρκούντως διακριτικός,
όπως μή την άκολουθήση' δέν θά έπρατ-
τε τούτο άν έτι εύρίσκετο παρά ξένους,
πολλά μάλλον παρά τη αδελφή του. Θά
ήτο δέν παραγωγώρισις των νόμων της φι-
λοξενίας, οίτινες εις άσιποτες ίεροί παρά
ταίς Ρώσσις. Έκ τούτου δέν εξαγεται,
ότι ή των άνδρων περιεργία άπώλεσεν έν-
τελώς τα δικαιώματά της' τούναντίον!
Χωρίς να εξέλθη της πυκνής συστάδος, ύφ'
ήν εύρίσκετο, την ήκολούθησε διά των
βλεμμάτων έφ' όσον ήδυνήθη διά τού άραι-
ώματος των δένδρων.

Εβαδίζε καλώς μετά χάριτος και ύ-
περηφανείας παρομοία προς τάς θεότη-
τας των πρώτων ήμερών του κόσμου, άς
άνεγνώριζον δι' ένός βλεμματος χωρίς
να έγειρη τάς πτυχάς της μακράς εσθή-
τος, ήτις έψιθύριζεν όπισθεν αυτής επί
της άμμου και του έκ ξηρών φύλλων κι-
νητού τάπητος. Ητο ή πρώτη γυνή, ήν
έβλεπεν άφ' ότου ήλθεν εις Μόσχαν. Αυτή
έξηρέθιζε την περιέργειαν του, μυρίαί δέ
έρωτήσεις, άς προς ουδένα ήδύνατο ν' ά-
ποτεινή, συνωθούντο ήδη έν τη κεφαλή
του.

Δέν εις ώραία, είπε χαμηλοφώνως,
ως συγκεφαλαιώσιν όλοκλήρου σειράς πα-
ρατηρήσεων.

Ο πρίγκιφ είχε δίκαιον' δέν ήτο ώ-
ραία' έστρεφίτο μάλιστα της δρόσου έ-
κείνης, ήτις εις τό χαρακτηριστικόν της
τροφεράς νεότητος, προσβολή δέ πρόσφα-
τος έτι της εύλογίας, της φοβερής ταύ-
της μάστιγος των γυναικων, εις εν άλ-
λοιώση την λεπτήν άρμονίαν των χαρα-
κτήρων της. Δέν είχε τό αξιολάτρευτον
και άκίμητον εκείνο στόμα των Γαλλίδων
του ΙΗ' αιώνος, αίτινες ήναγκάζοντο να
κόψωσιν εις δύο τό κεράσιον, ίνα φάγωσιν
αυτό. Οι όφθαλμοί της δέν κατελάμβανον
τό ήμισυ μέρος του προσώπου της και

έστερούντο ιδανικού τινός αι όφρυς της'
δέν θά ήδύνατο να περιβληθή διά της κό-
μης της, ως ή Γενεβιέθη της Βραβάντης ή
ή Μαρία-Μαγδαληνή' και τοι είχαν αυτήν
αφθονον, εύκαμπτον και μακράν—δέν τη
άπηγορεύετο να χρησιμοποίη τάς χειράς
της, αίτινες δέν ήσαν ούτε μεγάλαι ύ-
περβολικώς, ούτε μικρόσκοπικαι, οι δέ
πόδες της ουδέποτε τη ήρήθησαν να την
φέρωσιν, επί τη προφάσει ότι ήσαν άκα-
τάλληλοι προς ταύτο. Ένεκα της λεπτό-
τητος και μικροτήτος των. Παρατηρείτε,
ότι δέν ήτο ποσώς ήρωίς μυθιστορημα-
τος. Είπε αληθές ότι ήτο κατί άνωτέρα,
καθ' ότι ήτο αλήθης γυνή και γινώσκου-
μεν άμφοτέροι τί έννοούμεν διά της λέξεως
ταύτης. Ο Βαρίνου μόλις είδε τους βα-
θείς και γλυκείς όφθαλμούς της' άλλά
τφ ήρκεσε τούτο, ίνα διακρίνη λαμπρήν δια-
φύγουσαν έξ αυτών, λαμπρήν άποκαλύ-
πτουσαν βλάστη τούς θησαυρούς θερμοτά-
της καρδιάς. Τό εύρύ μετώπόν της σχή-
ματος άμυδρου έφαινετό πλήρης ιδεών,
οι δέ πλατείς κρόταφοι, κανονικώτατοι
τάς γραμμάς, παρουσίαζον την λεπτό-
τητα και διαφάνειαν, ήτις εις τό κάτο-
προν τρυφεράς καρδιάς. Τέλος έκέκτητο
τό έλκυστικόν εκείνο, όστινος πολλάκις
στέρεται ή καλλονή ήδύνατο' να μή έ-
ρέσκη, άλλ' άπαξ άγαπηθείσα θά ήγαπάτο
έξ έσθληρόν. Δέν ήτο έκ των γυναικων,
αίτινες κινούσιν όρέξεις, άλλ' έξ εκείνων,
αίτινες έμπνεύσιν εγκάρδια αισθήματα.
Προς ταύτα μετρίσθων ως τό ίον και ά-
θρα ώς, ο κρυσθ.

Είχεν εισέλθη ήδη και ο Παύλος άκί-
νητος έν τη αυτή θέσει έξηκολούθει να
παρατηρή την δίοδον, δι' ής αυτή διήλθεν.
Δ
Παράδοξον πλάσμα! έψιθύρισε, έπα-
νερχόμενος πρό τό φασιανοτροφείον' άλλά
πρά εις άρα γε αυτή και πώς εύρίσκειται
έδώ; Είπε προφανές ότι διακίμεται παρά
την αδελφή μου, άλλως δέν θά την συ-
νήτων έν τω κήπφ της μετάξυ όγδούς
και ένάτης έν άτιμελήτω περιβολή και
άνευ πύλου. Άλλά διά τί ή Αλεξάνδρα
ουδέποτε περί αυτής μοι ώμίλησε. Έχει
λόγους να κρύπτεται ή την κρύπτουσιν
άπό έμέ μόνον. Πάντα ταύτα πρέπει να
σάφηνισθώσι. Μοι φαίνεται ότι τώρα
έναχαριστούμαι έδώ όσον και εις τον Καύ-
κασσον.

Είδετε ποτε εις έρημον λιβάδιον πο-
λεμικόν ίππον άναπαυόμενον έκ των κό-
πων; Βόσκει ήναγώς, βυθισμένος μέχρι
της κοιλίας έν τη χλόη, την χαλίτην έχων
κυματίζουσαν και καταπίπτουσαν επί
του τραχήλου του, τό όμμα γαληνιαστόν
και άκίνητον, λησιμονών ότι πρό μικρού
έσκιρτα επί κεφαλής ής ίππικού. Άλλ'
εάν άκούση μόνον θρο. φθόγγους ισάπλιγ-
γος, ή θρή του όρθούται, ή κεφαλή έγει-
ρεται, οι όφθαλμοί του άστράπτουσιν, αι
όφρυς έντειώνονται, οι μοκτήρες ριγώσι,
χρηματίζει, σάφηνίζεται την όσμην της
πυρίτιδος, άναμνησκειται της μάχης,
και οι πόλοι του γείτονος γεωργού άνα-

γνωρίζουσι τον βασιλέα των. Ηξαιτούμαι
συγγνώμην διά τάς λέξεις της Όμηρι-
κής ταύτης συγκρίσεως, ήτις μετά των
άλλων έλλείψεων της άριθμεί και την της
πρωτοτυπίας. Είπε όμως τό κάλλιστον όρθή,
και έπαράξεται κάλλιστα εις τους άν-
δρας, οίτινες δραστηρίως και επί μακρόν
ήσυχολήθησαν περί των γυναικων. Όταν
είπε καταδικασμένοι εις άργίαν κά-
μνουσι την άπόφασιν των και λησιμονούσι
τά παρελθόντα άνδραγαθήματα των. Άλλ'
εις τό έκείριστον θερμόν γυναικείας
έσθήτος περί αυτούς ο παλαιός άνθρωπος
άφύπνίζεται, ή μία του χειρ άνήσυχος ά-
νορθοί τους μύστακας, επαναφέρει επί των
κροτάφων του την κατά τό μάλλον και
ήττον άραιάν κόμην, ή τέρα δέ άναρτωμένη
διά τό μεγάλο δακτύλου άπό του ύπο-
μασχαλίου του ύπενδύτου διευκολύνει
τάς έπιδεικτικάς κινήσεις του θώρακος,
και ή κεφαλή λαμβάνει ύψος κατακτητού.

Τοιαύτα συμπτώματα δέν ήτο δυνα-
τόν να δηλώση ο Βαρίνου, ο άθρόβος
του κατ' έλοχην κομψού κόσμου, ο ου-
δέποτε σχεσιαθείς προς τό γελατόν. Άλλ'
ή έντύπωσις υπήρξεν ή αυτή. Ησθάνθη
εαυτόν παραχθέντα. Ο βίος του, όστις
ήρχιζε να έχανούται έξ ήθικής άτιμίας,
έξωγονήθη διά μέσφ ύψθ νέου ένδιαφέ-
ροντος. Δέν ήτο πλέον ο άνθρωπος της
Μόσχας, άλλ' ο της Πετρούπολεως. Αί
δουθετες και οι φασιανοί δέν έλαβον κατ' έ-
κείνην την ήμέραν ει μή τό ήμισυ της
τροφής των.

Ο Παύλος άφήκεν εις την άγνωστον
μόνον τον χάβον ν' αναβή έν τω δωμα-
τίφ της μόλις δε ήδυνήθη να λάβη την
αυτήν άτραπών χωρίς να φανή, ότι την
άκολουθεί, έσπευσε προς άναζήτησιν της
αδελφής του.

(Έπειτα).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΓΧΟΡΙΑ

Επεδόθη τω διαδόχφ Κωνσταντίνφ ή επί τη δη-
λικήσας του παραγγελλέσας άδμαντοκλήτος σπάθη
έν Παρισίους υπό τω άξιωματούχων του παριεύ, ως
κατεταγμένου εις τό όμμα τούτου του στρατού. Αυτή
φέρει επί μέν της μιάς πλευράς της λεπίδος την επι-
γραφήν τφ Α. Β. Γ. τφ διαδόχφ Κωνσταντίνφ,
επί δε της άλλης τφ 1837 έτει οι αξιωματούχοι
του περικουθ. — Υπέβλήθη εις την Βουλήν ο προϋ-
πολογισμός του 1887, καθ' όν τα μέν τακτικά έσοδα
του Κράτους ήρίζονται εις 96,449,453 τα δε έσοδα
εις 96,410,337. — Η προς έκτίμησιν των οίκιών των
Δελφών έπιτροπεία ώρισε την άποζημίωσιν εις 600000
δρ. δι' θά καταβάλη ή ήμετέρα και ή Γαλλική κυ-
βέρνησις. — Η έκταστική έπιτροπεία της έκθέσεως
προκηρύττει κατ' ατάς μεγάλης έκθεσιν άνθών γε-
νησομένην έν τφ Μεγάρφ της Έκθέσεως.

ΕΞΟΤΕΡΙΚΑ

Τό ιωβιλατόν του βασιλέως της Δανίας έστράσθη
την παρελθούση Παρασκευή έν Κοπεγχάγη μετά με-
γάλης πομπής. — Η Βουλή της Ιταλίας έπέτρεψε τη
κυβερνήσει να εκδώση του κράτους τους ξένους, όσα-
κις ήθελε κρίνη τούτο αναγκαίον διά λόγους ασφα-
λείας. — Η επί της αναθεώρησεως του Συντάγματος
έπιτροπεία της Γαλλικής Βουλής άπεφάνετο όπερ της
αυγλήσεως Συντακτικής Συνέλευσεως.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ

Ο έν Κυθήροις κ. Ν. Καλοθέτης έδωρησατο εις
τό άρχείον της Ιστορικής και Έθνολογικής Έται-
ρείας συλλογήν 47 έγγραφων άναφερομένων εις τό
ναυαγίον του κλοίου του λόβου Έλιγίου Νέστορος,
όπερ άπεκρίμην άρχαιότηας εις Άγγλίαν. Έν τη
συλλογή ταύτη εφρήται ή έκθεσις του πλοίαρχου, συμ-
βόλαια προς Καλημίους δύτες, άποδείξεις του πλοί-
αρχου. Πάρου του παραλαβόντος τα έξαχθέντα κιώ-
τια υπό των δυών των τούτων κτλ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Επί τη συμπλήρωσει πενητηκοστίας, άφ' ής έδι-
δάθη τό πρώτον τό έργον όρμα του Βιάντορος
Όγγρά «Ρουδ Βλάς», τα Γαλλικά θέατρα ίδουσι
πανηγυρικην τούτου παραστάσιν. — Άπέθανεν ο Γάλ-
λος δραματικός Έδμόνδος Γουβινί. — Ο διάσημος
έκδοτης του Δελφικού του Ηεουχίου και τοιμηράτος
διασκευαστής των άρχαίων κειμένων Moriz Schmidt
άπέθανε. — Άγγέλλεται έκ Μαδρίτης, ότι ο υιός του
Βαζαίν θά δημιοιούση τφ έγγραφο του πατρός του,
δι' όν σοβαρώτατα θ' άποκαλυφθώσι διά τφ Ιστορίαν
μυστήρια.

ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ

Άπέθανεν έν Βιέννην ο έκ Πράγης διάσημος παθο-
λόγος καθηγητής της Ιατρικής Σχολής Έρρίκος φόν
Βαμπερτερ.

ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΑ

Έν Βουδαπέστη προπαρασκευάζονται να κανηυ-
ρισωσι τό ιωβιλατόν του περιφύμου συνθέτου και ιδρυ-
τού του έθνικού των Ογγρων μελοδράματος Φραγ-
κίσκου Ερελί. — Ο χαριέστατος Σουπλι παρέρχε πε-
λευκαστόν τφ Βιενναίφ κοινφ νέου μελοδραματίου, όπερ
έτυχε λαμπράς έπιτυχίας, ύφ' όλας τάς έπόψεις. Επ-
ιγράφεται δε Η Θήρα της Έστρεχίας. Παράφορος
έπιγραφή, ήτις ήθελε φανή έτι μάλλον παράφορος' εάν
έγράφετο Η Θέρα. Ποσοί θά έζησουν να μάθωσι τού
έπίσταται! — Τα δικαστήρια της Αμερικής, μετά
μικρόν θά άποσπαθώσιν επί υποθέσεως όλων πρωτοτύ-
που. Κατά την πρώτην παράστασιν νέου τινός με-
λοδράματος, εις των θεατών προούκλεισε την προσο-
χήν του κοινού διά των άσυνήτων κινήσεων του. Οτε
συνελήθη εύρον επ' αυτού φωνογράφου, ο' ου έκλε-
πε τό νέον έργον. Τό νοηδύστατον τούτο άτόμον,
ήτο διεσπότης άντιζήλου θεάτρον. Τό δε φωνογράφον
τεθέν εις ένεργείαν, έξετέλεσε μεθ' όλης της άκριθείας
τά ήθη φιλάντα μέλη. — Καί πάλιν περί Αμερι-
κής: Ο καλλιτέχνης Κάρολος Λαχμουνι ανέστηκεν
Ιαπωνικήν εισαγωγήν επί του πέμπτου τόνου της
Ιαπωνικής μουσικής κλίμακός, ήτις έξετέλεσθη μετά
πλείεστης έκτιμίας έν πολλαίς συναυλαις της Βο-
ρείου Αμερικής. Καί αυτή των Ιαπωνών ή μουσική
έκίνησε τό ένδιαφέρον των ανθετών. Να έλπίσωμεν
και ήμείς!

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Τφ κ. Κ. Άνετίθη εις ειδικόν συνοργάνην μας, ός-
τις έργάζεται άνευδότης, και έλιπίζομεν, ότι μέχρι της
έδόσεως τουλάχιστον Ολομηκίδος θά τό φέρη εις πέ-
ρας. Έγχείτε όλίγην ύπομονήν. — Π. Β. Ο κόσμος
είπε τοιούτος πάντοτε κακολογεί και ουσιάζει τον
άδύνατον ή κοινή παροιμία λέγει τό έξής έκφραστι-
κάτατον: Αν κελίση ή πέτρα κατά τ' αυγό κατά την
πέτρα, πάλι άλλοι από τ' αυγό. — Δεσποινίδ
Χ. Είπε πολύ όρθή ή ιδέα σας, και πρέπει να ύποψ
στηρήθη παρ' όλων εκθύμωσι. Τό Έλληνικόν έθνος
είνε τό πολυτροπότερον και μάλλον έμετάβολον παν-
τός άλλου όχι μόνον κατά τους ιδιοτισμούς της
γλώσσης του, των ήθων και έθίμων την διαφοράν,
τόν χαρακτήρα και τάς τάσεις, άλλά και την ένδυμα-
σίαν. Ωστε μία τιαυτή έκθεσις, ουχί όπωσι λέγεται

ὄμεις πρόσκαιρος, ἀλλὰ διαρκῆς θάητο πολύτιμος συμβολή εἰς τὸν θέλοντα νὰ γνωρίσῃ κατὰ βάθος τὸ ἔθνος μας.—Πομ. Ὁ ἄνθρωπος τοῦ λαοῦ ἐκφράζει ἐπιτυχέστερον τὸ humor του :

Ἄντικρυ σου σπὸν καρενὲ ὄλο καρέδες πίνω,
Κ' ὅταν σὲ συλλογίζωμαι ἀπάνω μου τοῦ χύνω.

Τῷ ἀπαρεῶντι διὰ ; Ἐν τινι Γαλλικῇ ἡμερηίδι ἐδημοσιεύθη ἡ ἐξῆς ἀγγελία : «Πωλεῖται ὑπὸ συμφέροντας ἄρως τάφος δι' ἕν πρόσωπον καλλιτεχνικώτατος τὴν κατασκευὴν. Πληροφορία εἰς τὸ νεκροταφεῖον καὶ εἰς τὸ γραφεῖόν μας». Τώρα ὅτε πλησιάζει ἡ Δ' τοῦ ἔτους δὲν οἶα φαίνεται κατὰλληλον ὄδρον δι' ἕνα... πενθερὸν ; — Ἄλ. Ἠρχίσαιμεν νὰ ἀνησυχώμεν. Ὑγιαίνειτε ; Τότε :

Χριστέ μου βρέξε κάστανα καὶ χιόνισε καρύδια.

Μ. Μ. Γαλάξιον. Ἀνευῶθη ἡ συνδρομὴ σας. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν προθυμίαν — Κ. Α. Τύρναθον. Μ. Σ. Ι. Ἄρταν. Δ. Α. Κ. Λονδίνον. Ἐλήθησαν. — Μ. Ἄκρον αὐτὸν φιλοδοξίας δημοσιογραφικῆς : Νὰ δίδωσι τὴν ἡμερηίδα των δωρεάν. Ἀλλὰ τότε θὰ τὴν δέχονται μόνον οἱ παντοπῶλαι !

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐξεδόθησαν

Ἡ Ἑθνωπαϊκὴ Δεσπωματία ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Καποδιστρίου μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς (μελέτη ἱστορικὴ καὶ πολιτικὴ) ὑπὸ Χ. Δ. Μελετοπούλου.

Mémoires et dissertations Monnaies Crétoises inédites et incertaines par Jean Svoronos.

Μικρὸς Θησαυρὸς τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης ὑπὸ Α. Ν. Γιάνναρον. Τέχος ΣΤ' ἐκδόξω — ἐξόριστος. Σελ. 625 - 752.

Ἀγόρευσις Χαριλάου Τρικούπη πρωθυπουργοῦ εἰσαγγόντος εἰς τὴν βουλὴν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ κράτους διὰ τὸ 1889.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

ἐπὶ τῇ τελεσῇ τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος προκηρῶσαι διαγωνισμὸν μεταξὺ τῶν πολιτῶν Ἑλλήνων τῶν ἐγόντων πολλὰ ἄρρενα τέκνα ὑπὸ τοῦς ἐξῆς ὄρους :

α') Οἱ θέλοντες νὰ διαγωνισθῶσιν ὀφείλουσι νὰ πέψωσι πρὸ τῆς 15 Νοεμβρίου ἢ. ἔ. δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει πρὸς τὴν διευθύνσιν τῆς «Ἐβδομάδος» πιστοποιητικὸν τῆς β' ἢ γ' ὑπάγονται δημοτικῆς ἀρχῆς ; μαρτυροῦν τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώντων ἀρρένων τέκνων αὐτῶν.

β') Ἐπειδὴ πολλοὶ ὑπάρχουσιν οἱ ἔχοντες ὁ ἄρρενα τέκνα, πιστοποιητικὰ δηλοῦντὰ τοιοῦτον ἢ κατώτερον ἀριθμὸν δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

γ') Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τύχη δύο ἢ καὶ πλείοτεροι νὰ ἀμφισβητήσωσι τὸ γέρας παρουσιάζοντες ἴσον ἀριθμὸν τέκνων, θὰ ὑπερισχῶσιν ἐκεῖνος τὰ τέκνα ἔχουσι ἐν συνόλῳ μεγαλύτεραν ἡλικίαν. Συνεπῶς παρακαλοῦνται οἱ διαγωνισθῶμενοι νὰ σημειώσωσιν ἐν τοῖς πιστοποιητικοῖς αὐτῶν καὶ τὴν ἡλικίαν ἐκάστου τῶν ἀρρένων τέκνων των.

δ') Ἐπιτροπὴ ἐξ ἐγκρίτων τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωρίας μελῶν θέλει κρίνῃ τὰ πιστοποιητικὰ καὶ ἀποφανθῆναι περὶ ἐκείνου, ὅστις ὡς ἔχων τὰ πλείοτερα ἄρρενα τέκνα εἴνε ἄξιος τοῦ βραβείου.

ε') Εἰς τοῦτον ἐν ἡμέτρᾳ ἐπὶ τούτῳ ὀρισθησομένη ἀπονεμηθῆσεται ἐπίσημως τριακοσιδράχμων χρυσοῦν νομισματοσχημὸν φέρον ἐπὶ τῆς μᾶς μὲν ὄψεως τὴν ἐπιγραφήν : «Τῷ κατὰ τὴν Δ' Ὀλυμπιάδα ἔχοντι τὰ πλείοτερα ἄρρενα τέκνα» ἐπὶ δὲ τῆς ἑτέρας : «Βραβεῖον τῆς «Ἐβδομάδος» τῷ παρέχοντι τοὺς πλείοτερον στρατιώτας τῇ πατρίδι καὶ πῆρις τὸ ὄνομα τοῦ νικητοῦ.

Ἡ διεύθυνσις τῆς «Ἐβδομάδος»

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : Ὅσι στιχ. ἀπὸς λ. 20, δις 35, τρίς 50. ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ : Ἐτησίως δρ. 15. Ἐξαμηνία 8. Διὰ τοὺς κ. κ. συνδρομητὰς ἐκπτώσις 25%.

REVUE BLEUE

111. Boulevard St. Germain Paris.

POLITIQUE ET LITTÉRAIRE

PARAISANT LE SAMEDI

Six mois 20 fr.-Un an 35 fr.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ

ΕΜΠΕΙΡΙΚΗΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ

ΣΥΝΤΕΘΕΝΤΑ ΥΠΟ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Μ. ΒΙΖΥΗΝΟΥ

ὀρηγητοῦ τῆς ἱστορίας τῆς φιλοσοφίας

πρὸς χρῆσιν

τῶν Γυμνασίων καὶ Διδασκαλείων

Τριῶται δρ. 2

καὶ πωλεῖται εἰς τὸ «Βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἑστίας».

ΕΚΑΕΚΤΑ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ
ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ
ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΠΤΗΝ ΚΑΙ
ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Συνδρ. προπληρωτὰ
Ἀθῆναι φρ. 8.—
Ἐπαρχίαι φρ. 8,50
Ἐξωτ. φρ. χρ. 15.—
Ρωσσία ρούβλια 6.—
Τῆμοι κομψότατα καὶ
στερεωτάτα δεδεμένοι.
πωλοῦνται εἰς τὸ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ
9. Ὀδὸς Πατησίων 9.

ΠΙΛΟΙ
ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Καλοισθησία, Κομψότης
Ἑλληνικὰ Παρτίσιον
ΔΙΑΣΚΕΥΗ
Καλλιτεχνικὴ
Εἰς τὸ κατὰστημα τῆς κ.
ΕΙΡΗΝΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ
Μεγάλῃ στοὰ Διελκίεβη
Ὀδὸς Ἐρμού.

ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ

ΓΑΙΙΑΤΕΡΟΣ
Εἰς τοὺς ἐπισκέπτας
τῶν Ἀθηνῶν
Διὰ πᾶσαν ἐποχὴν καὶ
τὴν ἐνεστώσαν, τὸ
ἀριστοκρατικώτατον ἐπὶ
τῆς πλατείας τοῦ Συν-
τάγματος
ΜΕΓΑ ΒΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
ΤῶΝ ΞΕΝΩΝ

ΠΛΟΥΣΙΟΤΑΤΗ
ΣΥΛΛΟΓῆ

Ἐτοιμὸν ἐνδυμῶτων
Ἐκμισθῆ εἰς τὰ
καταστήματα τῶν
ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΕΚΕ
Ὀδὸς Αἰόλου 198
ὁδὸς Ἐρμού 33
Κομψότης, στερεότης,
εὐθηνία.
Ἐπίσημοι ἐνδυμασία

Κ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ 1889

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ, ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΝ
ΤΟ ΕΚΛΕΚΤΟΤΕΡΟΝ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ

Σελίδες 400. — Συνεργᾶται 60, πάντες σχεδὸν οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς συγχρόνου λογοτεχνίας — Θέματα καὶ διατριβὰι περὶ τὰς 90 ποιικίλης φύσεως καὶ ἐκλογῆς ἀρίστης. — Εἰκόδες 70. — Μουσικὴ, κλπ. κλπ.

Τὸ Ἡμερολόγιον ἀποτελεῖ καὶ λεύκωμα πρωτοτυπιώτατον περιέχον τὰς προσωπογραφίας πάντων τῶν συνεργατῶν.

ΤΙΜΑΤΑΙ διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικὸν μόνον ἀντὶ φρ. 3 1/2 χαρτέδωτον καὶ φρ. 4 1/2 χρυσόδωτον καὶ ἀποστέλλεται εἰς πάντα ἐμβάζοντα τὸ ἀντίτιμον «Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου» ἢ πρὸς τὸ γραφεῖον τῆς Ἐβδομάδος, εἰς Ἀθήνας.

ΕΓΧΩΡΙΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΙΛΟΠΟΙΕΙΟΝ

Μ. ΚΑΤΣΙΜΠΑΛΗ

Ὁδὸς Ἐρμού (ἀντικρὺ τῆς ἀγ. Εἰρήνης)

Δέχεται καὶ ἐκτελεῖ πᾶσαν εἰς οἰονδήποτε ἀριθμὸν παραγγελίαν κίλων διαγωνιζομένων πρὸς τοὺς Ἑθνωπαϊκοὺς κατὰ τὴν κομψότητα ἀλλὰ ὑπερτερουόντων κατὰ τὴν ποιότητα καὶ τὴν στερεότητα.

Ἐν ταῖς λιανικαῖς πωλήσεσι πρωτοφανῆς Μετρίωτης τιμῶν

ΧΑΡΤΟΠΛΩΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Πέναι Διαδόχου
Ἐθρογοῖσι Σφαῖραι εἰς Ἑλληνικὴν Γλῶσσαν ἀπὸ δρ. 35—72.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ
ἐπὶ καλοῦ χαρτοῦ σηγμαίως.

ΜΕΛΑΝΗ ΜΑΥΡΗ
συμπεπονημένη καὶ ἀναλωσιμὴ εἰς ἕξ μέρη ὕδατος. Δοχεῖον ἐκ δρᾶμ. 312 δρᾶμ. 4,50 Ἀναλελυμένη ἡμέκ λ. 90

Γραφικὰ ΥΑΑΙ

ΚΟΜΨΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΟΛΕΜΗ

ΧΕΙΜΩΝΑΝΘΟΙ

Πωλοῦνται εἰς ἅπαντα τὰ βιβλιοπωλεῖα Ἄντὶ δραχμῶν 3.

Τυπογραφεῖον Κορίνθης, ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 9.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΙΑΦΡΟΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΛΑΓΟΝΝΗΣΟΥ

Table with shipping routes and prices. Columns include destination (e.g., Πειραιῶς, Ἀθῆναι, Κόρινθος), weight (Γραμμῆ), and price. Includes sub-tables for routes like Πειραιῶς-Κορίνθου-Αἰγίου-Πατρῶν and Κορίνθου-Ἀργούς-Ναυπλίου-Μύλων.

Σημείωσις.— Πᾶσαι αἱ ἀμαξοστοιχίαι ἐν Πάτραις θ' ἀναχωρῶσι καὶ θὰ φθάνωσιν εἰς τὴν παραλίαν, ὅπου θὰ χορηγῶνται τὰ εἰσιτήρια καὶ θὰ ἐνεργῆται μόνον ἡ παραλαβὴ καὶ παράδοσις τῶν ἀποσκευῶν τῶν ἐπιβατῶν. Αἱ ἀμαξοστοιχίαι 33 καὶ 32 λειτουργοῦσι καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς. Αἱ ἀμαξοστοιχίαι 1, 2, 33, 32, 202, 203, σταθμεύουσι καὶ εἰς ὅλας τὰς Στάσεις καὶ Σταθμοὺς. Μεταξὺ Κορίνθου — Ἀκράτας Πατρῶν — Ἀκράτας Ναυπλίου — Ἀργούς — Μύλων καὶ ἀντιστρόφως, κυκλοφοροῦσιν ἐκάστην τοπικὰ ἀμαξοστοιχίαι εἰς πᾶσας τὰς Στάσεις καὶ Σταθμοὺς.

Διευθύνσεις

- ΓΕΡΑΣΙΜΙΑΔΗΣ, ἰατρός γυναικολόγος, ὁδ. Πειραιῶς.
- Κ. ΒΟΗΚΛΗΣ, δικηγ. Ἀλεξάνδρεια, Ὀκτ. Βολανάκη.
- Γ. ΠΑΜΠΑΝΟΣ, ὁδοντοίατρος, Ὀδὸς Πατησίων 9.
- ΚΑΡΟΛ. ΜΠΕΚ, βιβλιοπώλης-ἐκδότης, Ὀδ. Ἐρμού.